

புக்காவுர்ய நீலர்

சிறுவர் அரங்கிற்கால நாடகம்

பேரூத்தி டி. என்முகந்பா

செயல் தீறன் அரங்க இயக்கம்
Active Theatre Movement

2
14
1 PR

பஞ்சவர்ண நரியார்

-சிறுவர் அரங்கிற்கான நாடகம்

குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம்

வெளியீடு

செயல்திறன் அரங்க இயக்கம்
Active Theatre Movement

வெளியிட்டுரை

வளரும் பயிருக்கு முளையில் இதவுவதாக சீரார்களின் வீடுகளும் பாடசாலைகளும் ஒமைய வேண்டுமென்று கூறுவார்கள். இதற்காக, சீறுவர்களுடன் பக்குவமாகப் பெரியார்கள் நடந்து கொள்ள வேண்டும். பாடசாலைகள் சீரார்கள் மகிழ்ந்து கற்கும் களமாக மாற வேண்டுமென்று புதிய கல்விச் சீர்தி ருத்தம் வலியுறுத்துகிறது. பாடசாலைகளை சீரார்கள் மகிழ்ந்து கற்பதற்குரிய களமாக மாற்றுவதற்குச் சீறுவர் அரங்கச் செயற்பாடுகள் பெரிதும் இதவும்.

‘சீறுவர் அரங்கு’ சீறுவர் பார்வையாளர்களுக்காக வரண்முறையாகத் தயாரிக்கப்பட்டு, அளிக்கை செய்யப்படும் நாடக ஆற்றுகையை குறிக்கும்.

ஆத்தமிழ் அரங்க வரலாற்றில் 1978th ஆண்டு நாடக அரங்கக் கல்லூரியினால் மேடையேற்றப்பட்ட ‘கூடிவிளையாடு பாப்பா’ என்ற சீறுவர் நாடகம் குறிப்பிடக் கூடிய ஒன்றாகும். இந்நாடகத்தை குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் எழுதியிருந்தார். அ.தாஸலியில் நிறுத்திருந்தார். இதனைச் சீறுவர் அரங்க எண்ணக் கருவுடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட முதல்முயற்சி எனலாம். ‘கூடிவிளையாடு பாப்பா’ நாடகத்தில் பெரியவர்கள் சீறுவர்களுக்காக நடித்திருந்தார்கள்.

இதன்பின் சீரார்களுக்காக சீரார்கள் நடிக்கின்ற பல நாடகங்களை ஆரம்பப் பாடசாலைகளுக்காக குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் எழுதியுள்ளார். இவரது ஊக்குவிப்பால் நகர்ப்பு பாடசாலைகள் சீல வருடாந்தம் சீறுவர் நாடகங்களைப் பாடசாலை விழாக்களிலும், போட்டிகளிலும் மேடையேற்றுவதற்காகத் தயாரிக்கத் தொடங்கின.

எண்பதுகளின் பிற்பகுதி, தொண்ணாறுகளில் ஆசிரியர்களுக்கான நாடகக் களப்பயிற்சிகள் பல நடத்தப்பட்டன. இதில் சீறுவர் நாடகத் தயாரிப்பு முக்கியமாகக் கருத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை, பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலைகளில் வருடாந்தம் நடாத்தப்பட்ட பல நாடகக் களப்பயிற்சிகள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடியவை. களப்பயிற்சிகளில் பங்குபற்றி பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களால் நாட்டின் பல பாகங்களிலும் உள்ள பாடசாலைகளில் சீறுவர் நாடகங்கள் தயாரித்து மேடையேற்றப்படுகின்றன.

சீறுவர் அரங்கப் பயிற்சிகளைப் பெற்றிருக்காத பல ஆசிரியர்கள் தமது பாடசாலைகளில் குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தின் நாடக எழுத்துருக்களைத் தயாரிக்கின்றார்கள். இது முயன்று தவறிக் கற்றுக்கொள்ளும் முறையினைக் கொண்டிருக்கிறது. ஆத்தமிழ் அரங்க வரலாற்றில் நாட்டின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் அறிமுகமாகிய நாடக எழுத்துருக்களாக குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தின் நாடக எழுத்துருக்களையே குறிப்பிடலாம். குறிப்பாக சீறுவர்

நாடக எழுத்துருக்கள் நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன.

‘கூடிவிளையாடு பாப்பா’ நாடகப் பாடல்கள் பல பாடசாலை ரீதியாக மிகப் பரவலாக சீறுவர்களால் பாடப்படுகின்றன.

சின்ன சின்னப் பிள்ளைகள் நாம்.....
காட்டில காத்து குடுமையாய் அடிக்குது.....
கோடை மழை கொட்டினாலும்.....

போன்ற பாடல்களை இதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். சீறிய இலகுவான பாடல்கள் இசையமைப்பாளர் கண்ணனின் எளிமையான இசை என்பன இதன் பரவலுக்கான காரணங்களாக அமைகின்றன.

சீறுவர் அரங்க முயற்சிகளைப் பாடசாலை மட்டத்தில் ஊக்குவிக்கும் செயற் திட்டத்தை மாகாணக் கல்வியமைச்சு ஆரம்பித்ததில் இருந்து சீறுவர் அரங்கச் செயற்பாடுகள் பாடசாலை மட்டத்தில் முனைப்பு பெறத் தொடங்கின. பாடசாலை மட்டத்தில் நடத்தப்பட்ட சீறுவர் நாடகப் போட்டிகள் சீறுவர் நாடகங்கள் உருவாவதற்கு ஊக்கமளித்திருந்தன.

2001ம் ஆண்டிலிருந்து ‘சீறுவர் நாடகப் போட்டிகள்’, ‘சீறுவர் நாடக விழாக் களாக மாகாணக் கல்வித் தினைக்களத்தினால் வலய மட்டத்தில் நடத்தப்படுகிறது. சீறுவர் நாடக விழாக்களில் பங்கு பற்றும் அனைத்து சீறுவர் நாடகங்களுக்கும் பரிசீலகள் வழங்கப்படுகின்றன. பங்கு பற்றிய அனைத்து மாணவர்களும் சான்றிதழ் வழங்கிக் கொளரவிக்கப்படுகின்றார்கள். இவ்வாறான, சீறுவர் உளநலம் கருதிய செயற்பாடுகள் பாராட்டப்பட வேண்டியவை. இச்செயற்பாடுகள் மூலம் சீரார்கள் நிறையப் யயன்களைப் பெறுகின்றார்கள். சீறுவர் அரங்கச் செயற்பாடுகளும் முனைப்பு பெறுகின்றன. மாகாணக் கல்வித்தினைக்களம் இவ்வகைச் செயற்பாடுகளை மாணவர்களை மையப்படுத்தி மேலும் சிறப்பாக முன்னெடுக்க வேண்டும்.

இருப்பினும், தகுதியான மதிப்பீட்டாளர்கள் இல்லாமை, சீரான சீறுவர் நாடகப் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர் பற்றாக்குறை, சீறுவர் அரங்கத்திற்காகக் கல்வித் தினைக்களத்தில் ஆசிரியர் ஆலோசகர், உதவீக் கல்விப் பணிப்பாளர்கள் இல்லாமை போன்ற காரணங்களும் போட்டியில் வெற்றி பெறும் நாடகம் அல்லது விழாவுக்குத் தெரிவாகும் நாடகம் சரியானதாகவும், தெரிவு செய்யப்படாத நாடகம் அல்லது தோல்வி அடைந்த நாடகம் பிழையான தாகவும் கருதப்படும் நிலைகளும் சீறுவர் அரங்கை அனைத்து ஆரம்பப் பாடசாலைகளிலும் முன்னெடுக்கத் தடையாக உள்ளன.

1978 ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட சீறுவர் அரங்கச் செயற்பாடுகள் நிறுவனமயப் பட்டுக் கொட்டார்ச்சியாக, சீராக முன்னெடுக்கப்படாமையால் அதிகமான ஆரம்பப்

பாடசாலை ஒசிரியர்கள், அதிபர்கள், மாணவர்கள் சீறுவர் அரங்கு பற்றி அறியாதவர்களாகவும் அதன் பயனை அனுபவிக்காதவர்களாகவும் இள்ளார்கள்.

“நம் மத்தியில் சீறுவர் அரங்கிற்காக மட்டும் கியங்குகின்ற தனி நபர்கள், நிறுவனங்கள் இல்லாமை பெறும் குறையாக உள்ளது”.

என்ற குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தின் கூற்று இருக்கு மனங்கிகாள்ளத் தக்கது.

அரங்கத் துறையில் அறிமுகமாகும் பல இளைஞர்கள் முதலில் சீறுவர் அரங்கில் தம்மை ஈடுபடுத்திப் பின் அதனைக் கைவிட்டு வளர்ந்தோர் அரங்கத்திற்குச் சென்று விடுவதைக் கடந்த கால அனுபவங்களில் இருந்து அவதாரிக்க முடிகின்றது. சீறுவர் அரங்கு பயிற்சிக்கான சீரங்க படிக்கல்லாக இருக்கின்றது. இந்த நிலைமைகளால் ஈழத்தில் சீறுவர் அரங்கு பல்பரிமாணத் தன்மை கொண்ட வளர்ச்சியை எட்டவில்லை. இன்று சீறுவர் அரங்கில் ஈடுபடுவோரிடம் காணப்படும் பின்வரும் கேள்வி இதனை நன்கு உணர்த்துகிறது.

‘சீறுவர் நாடகங்களென்றால் மிருகங்கள் பாத்திரங்களாக வருவது மட்டும் தானா?’

சீறுவர் அரங்கை மேலும் வளர்த்திடுப்பதற்குப் பலச் செயற்திட்டங்களை சமாந்தரமாக, தொடர்ச்சியாக, நிறுவன நீதியாக முன்னிடுக்க வேண்டிய அவசியம் நன்கு உணரப்படுகின்றது. ஒரும்பப் பாடசாலை ஒசிரியர்களுக்கு பயிற்சியிலித்தல் உடனடித் தேவையாக உள்ளது. இதனை நிறைவேற்றுவதற்கு வாளாளர்கள் பற்றாக்குறையாக உள்ளார்கள்.

இவ்வாறான மட்டுப்பாடுகளை நீக்கிச் சீறுவர் அரங்கை வளப்படுத்துவதற்கான பல அரங்கச் செயற்திட்டங்களை 2003ம் ஆண்டில் இருந்து ‘செயல் திறன் அரங்க இயக்கம்’ (Active Theatre Movement) முனைப்பாக முன்னிடுக்கு வருகின்றது.

சீறுவர் அரங்கக் கருத்தரங்குகள் நடத்துதல், களப்பயிற்சிகள் நடத்துதல், சீறுவர் நாடகங்களைத் தயாரித்துப் பாடசாலைகளில் மேடையேற்றுதல், சீறுவர் நாடக எழுத்துருக்களைப் புத்தகங்களாக வெளியிடுதல் போன்ற செயற்திட்டங்கள் செயல் திறன் அரங்க இயக்கத்தினால் முன்னிடுக்கப்படுகின்றன.

இத்தோடு யாழ் மாவட்டத்தில் சீறுவர் அரங்கச் செயற்திட்டங்களை வடிவமைப்பதற்கும் வழிப்படுத்துவதற்குமாக சீறுவர் அரங்கிற்கான வாளாளர் குழுஒன்று கலாநிதி குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் தலைமையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்குழுவின் இயங்கு நிலைக்குச் செயல் திறன் அரங்க இயக்கம் அனுசரணையாகச் செயற்படுகிறது.

‘பஞ்சவர்ண நரியார்’ நாடகம் தென்மராட்சி, வலிகாமம், யாழ்ப்பாணம் கல்வீ வலயங்களில் நடத்தப்பட்ட நாடகக் களப்பயிற்சிகளில் இருந்து பிறந்ததாகும். இக்களப்பயிற்சிகள் ‘சீறுவர் அரங்கிற்கான எழுத்துருப் படைப்பாக்கம்’ என்ற தலைப்பில் நடைபெற்றனவாகும்.

‘கூடிவீளையாடு பாப்பா’ என்ற சீறுவர் நாடகத்தை எழுதியதன் மூலம் ‘குழந்தை’ என்ற அடைமொழியைப் பெற்றுக் கொண்ட குழந்தை ம. சண்முக லிங்கம் அவர்களால் எழுதி, நெறியாள்கை செய்த திரண்டாவது சீறுவர் நாடகம் ‘பஞ்சவர்ண நரியார்’

ஏற்கனவே 1998-ம் ஆண்டு நாடக அரங்கக் கல்லூரியினால் தயாரிக்கப்பட்ட ‘இடுக்கண் வருங்கால்.....’ நாடகம் குந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்கள் எழுதி, நெறியாள்கை செய்த முதலாவது சீறுவர் நாடகமாகும். இத்தோடு முயலார் முயல்கின்றார், நட்பு, காட்டு ராஜசிங்கம், குளத்து மீன்கள், பூணையின் விலை என்ன, பாலுக்குப் பாலகள், ஆச்சி சுட்ட வடை, பண்பும் பயனும், கூடி வாழ்வோம், வேட்டைக்காரர், குழந்தைகள் பாவனை செய்யும் போன்ற சீறுவர் நாடகங்களையும் எழுதியுள்ளார். இந்த நாடகங்கள் குழந்தை ம. சண்முக லிங்கம் அவர்களால் நெறியாள்கை செய்யப்படவில்லை. அவரது மாணவாகளாலும், நன்பர்களாலுமே நெறியாள்கை செய்யப்பட்டுள்ளன.

‘பஞ்சவர்ண நரியார்’ நாடகம் யாழ் மாவட்டத்திலுள்ள ஜம்பது ஒரும்பப் பாடசாலைகளில் மேடையேற்றப்பட்டுள்ளது. இருபத்திமூலாயிரம் மாணவர்கள் பார்த்து மகிழ்ந்திருக்கிறார்கள். மேலும் பல ஒரும்பப் பாடசாலைகளில் மேடையேற்றத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. பதினெந்து இளம் பெண்களும் ஆண்களும் இச்செயற்திட்டத்தில் ஈடுபடுகின்றார்கள். ஒரும்பப் பாடசாலை ஒசிரியர்களினதும் அதிபர்களினதும் வேண்டுகோளுக்கமைய ‘பஞ்சவர்ண நரியார்’ நாடக எழுத்துருவைப் புத்தகமாக வெளியிடுகின்றோம்.

சீறுவர் அரங்கச் செயற்திட்டத்தில் தனது எழுபது கடந்த வயதிலும் மீண்டும் தொடர்க்கும் மிகுக்காக தொடர்ந்து தூடிப்பாக இயங்கி வரும் குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்களுக்கு ஈழத்தமிழ் அரங்கு நிறையவே கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அவருடன் இணைந்து செயற்படும் வாய்ப்பை எண்ணி மகிழ்கிறோம்.

செயல் திறன் அரங்க இயக்கம் சீறுவர் அரங்கத் துறையில் செயற்படப் பலர் ஒருக்கமும் இனக்கமும் தருகிறார்கள். அவர்கள் அனைவருக்கும் எமது நன்றிகள் என்றும் உரித்தாகுக.

‘வளமான அரங்கப் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்காக உழைப்போம்’
தே.தேவானந்த
இயக்குனர்
செயல் திறன் அரங்க இயக்கம்

உங்கள் அனுமதியுடன் - உங்களுடன் சிலவார்த்தைகள்

யுத்தத்தை எடுத்து நடந்துகொண்டிருக்கும் இக்காலப்பகுதியில், சிறுவர்கள் மீது நாம் சூடுலான கவனம் செலுத்த வேண்டியுள்ளது என்பதைப் பலரும் உணர்ந்துள்ளனர். சிறுவரை இலக்காகக் கொண்ட பல நடவடிக்கைகள் பலராலும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அவையாவும் தொடர் நடவடிக்கைகளாக மேற்கொள்ளப்படவேண்டும் என்பதையும் பலரும் உணர்ந்துள்ளனர். அவ்வாறு மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கைகளில் சிறுவர் அரங்கும் பயனுள்ளதொரு நடவடிக்கையாக அமையும் என்பதையும் எல்லோரும் ஏற்கின்றனர்.

அரங்கச் செயற்பாடுகள் பல்வேறு வழிமுறைகளிலும் வடிவ அமைப்புக்களிலும் மேற்கொள்ளப்படுவதை நாம் அறிவோம். அந்தவாறே, சிறுவர் அரங்கச் செயற்பாடுகளும் பல்வேறு முறைகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

இங்கு நாம் நியம முறையில் அமைந்த 'சிறுவர் அரங்க' ஒழுந்தைக்கான முயற்சியில் ஈடுபட முற்பட்டுள்ளோம். 'நியமமுறை' என்பதன் மூலம் நாம் எமக்குச் சீல வரையறைகளை வீதித்துக் கொண்டுள்ளோம். அதாவது, தனித்தோபலர் கூடியோ, சிறுவர் அரங்கிற்கான எழுத்துருவான்றினை ஒக்கக்கொள்வதும், அதனைச் சிறுவர்களுக்கு அல்லது வளர்ந்தவர்களுக்கு, நியமமான முறையில் ஒழுந்தை செய்வதற்குப் பயிற்சி அளித்து, சிறுவர்களை பார்வையாளராகக் கொண்ட சபை முன் நகிழ்த்திக் காட்டுதல்.

'பஞ்சவர்ண நரியார்' என்ற நாடகம் 'வளர்ந்தவர்கள் நடிப்பதற்குரியது என்ற நோக்கிலேயே எழுதப்பட்டுள்ளது. சிறுவர்கள் நடிப்பதற்காக எழுதப்படுவதாயின் இந்த நாடகம் மேலும் இலகுபடுத்தப்படும். எனிமைப்படுத்தப்படும், ஒழுந்தை நேரம் குறைக்கப்பட்டு எழுதப்படவேண்டும்.

இந்த நாடகத்தை நாம், 'சிறுவர் அரங்கிற்கானதொரு காட்டுநு' என்ற மனோபாவத்துடன் எழுதகவில்லை. சிறுவர் அரங்குக்கான பல நல்ல நாடகங்கள் இங்கு பலராலும் எழுதப்பட்டு வந்துள்ளன. அந்த வரிசையில், இது ஒரு சாதாரண சிறுவர் நாடகம் என்ற நினைப்போடுதான் எழுதப்பட்டுள்ளது. சிறுவர் அரங்கிற்கானதொரு காட்டுநு என இதனை எவரும் கருதிக்கொள்ள வேண்டியதில்லை.

நாடக எழுத்துருக்களின் அவசியத்தை மற்றுமுழுதாக நிராகரிக்கும் ஒரு போக்கு இங்கு எம்மத்தியில் காணப்படுகின்றது. நாடக ஒழுந்தையையான் நினை எவ்வகையிலும் நாம் தயாரித்துக் கொள்ளலாம். தயாரிக்கப்படும் நாடகங்கள் அனைத்துமே எழுத்துரு வடிவிலும் அமைத்துக் கொள்ளப்படுவது அவசியம் என்பதை நாம் வலியுறுத்த முற்படுகிறோம்.

அத்தோடு, ஒசிரியத் தொழில் புரிகின்ற அனைவரும் நாடகத்தோடு சம்மங்கப்பட்டவர்களாகக் குறுக்கியகால அனுபவத்தையேலும் பெற்றவர்களாக இருப்பது அவசியம் என்பதை நாம் எமது அனுபவவாயிலாகக் கூறமுடியும். குறிப்பாக, ஒரும் பவுக்குப்பக்களில் கற்பிக்கும் ஒசிரியர்கள் 'சிறுவர் நாடகம்' 'ஆக்க நாடகம்', 'சிறுவர் அரங்கம்' என்பதற்கில் கூடியளவு அனுபவமும் தேர்ச்சியும் பெற நிறுப்பது அவசியம் என உணரப்பட்டுள்ளது.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் நீண்ட காலத்தின் பின் சிறுவர் அரங்க முயற்சிகளில் ஈடுபடும் வாய்ப்பு எனக்கு இப்போ சீல நாட்களாகக் கிட்டியுள்ளது. எனது நண்பார்கள் சீலரோடு கூடி இம்முறைச்சில் பங்கு கொள்ளும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. இது எவ்வளவு காலம் தொடரும் என்பது பற்றி நாம் எதையும் கூறமுடியாது. அது எமது நேரமையிலும் நம்பிக்கையுறுதியிலும் தான் தங்கியுள்ளது.

அன்மையில் சிறுவர் அரங்கு பற்றி கருத்தரங்குகள் சீலவற்றையும், களப்பயிற்சிகள் ஜந்தாறையும் நடத்தும் சந்தர்ப்பம் 'செயல்திறன் அரங்க இயக்கத்திற்குக் கிட்டியது. அந்த நடவடிக்கையில் நானும் சேர்ந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது. இந்தக் களப்பயிற்சியில் ஒசிரியர்கள், குறிப்பாக ஒரும் பவுக்குப்பக்களில் கற்பிக்கும் ஒசிரியர்கள் பங்கு கொண்டனர். இவற்றில் பெரும்பாலான களப்பயிற்சிகள் சிறுவர் நாடகமிமான்றினை எழுதி, அதனைத் தயாரித்து மேடையேற்றுவதை இலக்காகக் கொண்டு நடத்தப்பட்டன.

இக்களப்பயிற்சிகளில் பங்கு கொண்ட ஒசிரியர்களும், கோப்பாய் ஒசிரியர்பயிற்சிக் கலாசாலை ஒரும்பக்கல்வி ஒசிரிய மாணவர்களும் காட்டிய ஒருவரும் அக்கறையும் எமக்கு மிகுந்த உற்சாகத்தையும் நம்பிக்கையையும் தந்தது. ஒரும்பப் பாடசாலை ஒசிரியர்கள் சிறுவர் அரங்கச் செயற்பாடுகளில் அக்கறை கொள்வதென்பது மிக முக்கியமானதொரு விஷயமாகும். சிறுபிள்ளைகள் அவர்களிடம் தான் வளர்க்குறைகள்.

நாடகம் சார்ந்த செயற்பாடுகள் அனைத்தும் சிறுவருக்கும் ஒசிரியருக்கும் ஒடையிலான உறவை மிக நெருக்கமானதாக்கிவிடும். அது வீட்டில் காணப்படும் கிரத்த உறவின் உறவு நெருக்கத்தை வகுப்பறையிலும் நிலவசெய்யும். வகுப்பறை, அன்னை மடியின் கிதத்தை கொண்டிருக்கும். அங்கு கற்றல் - கற்பித்தவின்பது ஒருவழிப்பாதையாக அமையாது கூடிக்கற்றுக் கொள்ளும் ஒருவழிப்பாதையாகவே அமையும். "நான் கலந்து" பாட ஒழு, விளையாட கற்கும், உணர்வு கலந்ததொரு அனுபவமாகவே அந்தக் கற்றல் அமையும்.

முன்று நான்கு மாதங்களுக்குள் ஏற்குறைய ஒருநாறு வரையிலான ஒசிரியர்களை, இக்களப்பயிற்சிகளில் சந்திக்கும் வாய்ப்பு எமக்குக் கிடைத்தது. இதனாலே நாம் அதிகம் கற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கிறது.

முக்கியமாக, பெரும்பாலான ஆசிரியர்கள் சீறுவர் நாடக எழுத்துருவொன் நினைத் தாமாக எழுதினர்.

குழுக்களாகக் கூடி ஒவ்வொருவரும் கலந்துரையாடலில் பங்கு பற்றித் தமது குழுவுக்காக ஒரு நாடகத்தை எழுதிக் கொண்டனர். ஒவ்வொருவரும் தமது கைப்பட நாடகத்தை எழுதினர். மேலும், ‘கற்றல் - கற்பித்தல் நடவடிக்கை யாகவும், அரங்க நடவடிக்கையாகவும் தாம் தமது பாடசாலையில் நாடகத்தைப் பயன்படுத்துவோம், எனப்பல ஆசிரியர்கள் ஒர்வத்துடன் கூறி னர். தம்மால் நாடகம் எழுதுமிடயாது என்றும், நாடகம் நடிக்க முடியாது என்றும், நாடகத்தைத் தயாரிக்க முடியாது என்றும் நினைத்துக் கொண்டிருந்த பலர், தம்மால் முடியும் என்ற தன்னம்பிக்கையைப் பெற்றனர். தமது ஆற்றல்களைத் தாம் கண்டு கொண்டனர். அவர்கள் தொடர்ந்து கிம்முயற்சி யில் ஈடுபட்டுவந்தால், சீறுவர் நாடகம், தான் வாழ வேண்டிய, வளரவேண்டிய இடத்தில் வளர்கிறது எனத் திருப்பதி கொள்ள முடியும்.

இந்தவாறு நடத்தப்பட்ட தொடர் களப்பயிற்சிகளின் பேராகப் பல நாடக எழுத்துருக்கள் படைக்கப்பட்டன. அவ்வாறு, கலந்துரையாடப்பட்டு வகுத் துக்கொள்ளப்பட்ட நாடகங்களில் ஒன்று தான் இந்த ‘பஞ்சவர்ண நரியார்’ என்பதையும் நாம் கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றோம்.

இது ‘நிறம் மாறிய நரி’ என்ற கதையின் நாடக வடிவம் தான். இது அந்தக் கதையின் ஒரு வடிவம் எனவே கொள்ளப்பட வேண்டும். இக்கதையை எத்தனையோ வகைகளில் எழுதிக் கொள்ளலாம். இந்தக் கதையை மட்டு மல்ல, எந்தக் கதையையும் எத்தனை விதமாகவும் எழுதிக் கொள்ளலாம். இந்தவாறு சீறுவருக்கான கதைகள் காலத்துக்குக் காலம் பலப்பல மாற்றங்களைப் பெற்றுக் கதையாகக் கூறப்படுவதையும் நாம் கண்டு வந்துள்ளோம்.

கதைகளில் மாற்றங்கள் செய்யப்படவேண்டும் என்பதற்காக மாற்றங்களை நாம் செய்யக்கூடாது. பின்னைகளது பல்வேறுபட்ட தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்காகவே நாம் மாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டும். உடைய மலிந்து போய்க்கிடக்கும் ஒரு சமூகத்துள் பிறந்து வாழும் பின்னைகளைப் பொறுத்தவரையில், வன்முறை என்பது வாழ்வில் ஒரு பகுதியாகி விடும். வன்முறை மனோபாவும் பின்னையில் இயல்பாகக் குடிகொண்டு விடும். எனவே, அத்தகைய தன்மைகளைக் கொண்ட கதைகளில் மாற்றங்களை செய்வது விரும்பத்தக்கது.

எங்களது பின்னைகள் இன்று பெருமளவுக்கு சுகாதாரம் அற்ற சூழலிலேயே மாற்றந்து கொண்டிருக்கின்றனர். இங்கு நான் பெளதீக்கச் சூழலை மட்டும் குறிப்பிடவில்லை. புறச் சூழலைவிட அகச்சூழல், மனச் சூழல் மிகவும்

மாசுபடக் கூடிய நிலையில் உள்ளது. வளர்ந்தவர்கள், எல்லாத்துறையிலும், வகுத்துக்கொண்டிருக்கும் மனோபாவச் சூழல், குழந்தைகள் ஆரோக்கிய மான மனோபாவங்களோடு வளர்வதற்கான சூழலாக இல்லை.

இலக்கினை அடைவதற்கு எதையும் செய்யலாம் என்றிதொரு பாடத்தை நாம் எமது செயல்களின் பூலம், எமது சீறார்களுக்குப் பாடமாகப் பகட்டிக் கொண்டு கிருக்கிறோம். நாம் நெஞ்சறிந்த பொய்களைச் சொல்வதற்கும் செய்வதற்கும் இன்று அஞ்சுவதாகவே இல்லை. இலக்கு மிக உயர்ந்தது, உன்னதமானது, அது எப்படியேனும் அடையப்பட வேண்டியது என்றே நாம் சீந்திக்கின்றோம். எத்தகைய உன்னதமான இலக்காக கிருப்பினும், அதனை அடையும் மார்க்கம் பொய்கள் அற்றதாக, உண்மை நிரம்பியதாக கிருக்கவேண்டும் என்பதே சரியான மனோபாவமாகும். எனவே இத்தகைய மாசுபட்ட மனோபாவச் சூழலில் வாழும் குழந்தைகளை நாம் எவ்வாறு மீட்கப் போகிறோம். குடத்தை மினுக்கிய பின்னரும் குப்பையில்தான் வைக்கவேண்டி உள்ளது. அதற்காக மினுக்காமல் விடமுடியுமா?

எத்ர்காலச் சந்ததீயேனும் நல்ல மனோபாவங்களோடு வாழ வேண்டுமானால் நாம் இன்றைய குழந்தைகளில் கவனம் செலுத்தித்தான் ஆகவேண்டும். எனவே, எமது சீறுவர் நாடகங்கள் யாவும் மீளாய்வுக்குட்படுத்தப்பட வேண்டிய நிலையில்தான் கிருக்கின்றன. இந்தப் ‘பஞ்சவர்ண நரியார்’ நாடகமும் கிதற்கு விதிவிலக்கான ஒன்றால்ல. அதாவது, இந்த நாடகம் கூட மறு பரிசீலனைக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டிய ஒன்றாகவே உள்ளது.

மார்ச் மாதத்தில் (2004) நண்பர் தார்ஸிலியசுடன் உரையாட வாய்ப்புக் கிடைத்த போது சீறுவர் நாடகம் பற்றிய கதை வந்தது. சீறுவருக்கான எமது கதைகள் பலவும் குள்ளத்தனம், ஏமாற்றுதல், நந்திரம் புரிதல் என்பதையே சீறந்த பண்புகளாகக் காட்டி வந்துள்ளது என்று அவர் கூறினார். இன்றைய சூழலில், அவரது கூற்றில் பொதிந்துள்ள உண்மையை நாம் சீந்தித்துப் பார்ப்பது அவசியமாகிறது எனக் கருதுகிறேன்.

இந்த நிலையில் சீறுவர் மீது அக்கறை கொண்ட கல்வியிலாளர்களும், உளவி யலாளர்களும், படைப்பாளிகளும், கலைஞர்களும், ஆசிரியர்களும் பெற்றோர் களும், பெரியவர்களும் அடிக்கடி ஒன்றுகூடி சீறுவருக்கான நலத்திட்டங்களையும் நடவடிக்கைகளையும் ஒருமுகப்படுத்திச் செய்யப்படுத்துவது அவசியமாகின்றது. இந்த முயற்சிகள் யாவும் திட்டமிடப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டியவையாக உள்ளன.

இன்றைய சீறுவர்களைப் பொறுத்தவரையில் ‘இய்வுநேரம்’ என்பதே அவர்களுக்குக் கிடைக்கப் பெறாத ஒன்றாக உள்ளது. நாம் சீறுவர்களாக கிருந்த காலத்தில் எமக்குக் கிடைத்த அந்த ஒன்றந்தமான ஓய்வு நேரத்தை நாம்

இன்று எமது பிள்ளைகளுக்கும், பேரர்களுக்கும் பெற்றுக் கொடுக்க முயற் சீக்க வேண்டும். ‘இய்வு வேளை’ என்பதும் மனித உரிமைகளுள் ஒன்று என்னாம். பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட மனித உரிமையில் மட்டுமல்லாது, சிறுவர் உரிமையிலும் கிடை சேர்த்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்.

இந்த ஒய்வு நேரம் ஸ்டைக்கப் பெற்றால் மட்டுமே, அந்த ஒய்வு வேளையைப் பிள்ளைகள் எவ்வாறு பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும் என்பது பற்றிச் சீந்தப் பழைப் பயணேநும் கிருக்கும். அவ்வாறு கிள்ளையேல் எமது முன்மொழிகள் யாவும் கருங்கற் குவியல்களுக்காற்றிய பேருரையாகவே அமைந்துவிடும். பிள்ளை சுயமாகத் தன் சுயத்தைக் கண்டறிய இதுவும் ஒன்றாகவே ஒய்வு வேளைச் செயற்பாடுகள் அமையும்.

அந்த வேளையில் பிள்ளை தன் அன்னன் தம்பி, அக்கை தங்கை, அம்மை அப்பன், பேந்தியோடும், அயல் கற்றக்கோடும் நண்பர்களோடும் தன் பொழுதை ஒன்றந்தமாகக் கரிக்கும். ஆடுகல், பாடுகல், கூட்டுவிளையாடுகல், கதை கேட்டல், காரியம் செய்தல் என்பல்லறையும் செய்து பிள்ளை தன் ணைத் தான் கண்டுகொள்ளும். கிந்தவாறு, மாலை வேளைகளை ஒய்வு வேளைகளாகக் கழிக்கும் பிள்ளைக்குப் பாடசாலைக் கற்றல் என்பது விருப்பமான ஒன்றாக அமைந்துவிடும். எனவே பிள்ளை கல்வியை விரும்புவதற்காக, நாம் பிள்ளையை ஒடிப்பாடி விளையாட விடுவோம். கிந்த பூடல், பாடல், விளையாட்டு, கதை சொல்லல் என்பவற்றுக்குள்ளே தான் சிறுவர் நாடகமும், சிறுவர் அரசுகும் மறைந்துள்ளது.

குழந்தை ம.சன்முகலிங்கம்

பஞ்சவர்ண நரியார் சிறுவர் அராப்கந்தான் நாடகம்

எழுத்துரு நெறியாள்கை
குழந்தை ம.சன்முகலிங்கம்

கிளையைப்படி
தவநாதன் ரொபேட்

தயாரிபு
செயல் திறன் அரங்க இயக்கம்

நெறியாள்கை உதவி
என். கபாங்கி
எஸ். சியாமா

அற்றுக்கை செய்தோர்

க.சத்தியசீலன்	-	பஞ்சவர்ணநரியார்
க.கபாங்கி	-	2ம் நரி
ப.யசோதாரன்	-	3ம் நரி
ச.சிவதார்மினி	-	குரங்கு
செ.ஜெனினி	-	ஒட்டகச்சிவிங்கி
த.அஜிதா	-	கரடி
செ.திலிப்பன்	-	யானை
சி.சிவதார்சினி	-	மயில்
அ.அபராசுதன்	-	சிங்கம்
த.நிதித்திகா	-	முயல்
மா.ஷாந்தினி	-	மான்

பாடக்கள்

துயாறினி
தி.பிரேமினி

கிளை வாந்தியம்
ஆ.கேதீஸ் - ஒகன்
த. கரேந்திரன் - தபேலா

கூடுதல்நிறு உதவியோர்

ச. பாஸ்கரன் *	க.ஏ.கணேசன்	க.இ.கமலநாதன்
சோ.தேவராசா	த.சிவகுமார்	க.தணிகாசலம்
தே.தேவானந்த்	நா.சிவசிதம்பரம்	

தயாரிபு மற்றும் மேடையேற்ற ஒழுக்குகள்

போ.மதையரன்	துயாறினி
த.பிரதீபன்	ந.கபாங்கி
எஸ்.சுதாகரன்	எஸ்.சியாமா
பு.றைனி	ந.கஜித்தா

பஞ்சவர்ண நரியார் நாடக ஆற்றுகையில் கலந்து மகிழும் சிறார்கள்

பஞ்சவர்ண நரியார் சிறுவர் அரங்கிற்கான நாடகம்

இந்த நாடகம் சிறுவர்களுக்கான ஒன்று வளர்ந்தவர்கள் நடிப்பதற்காக எழு தப்படுகிறது. இதனைப் படச் சட்டமேடை, முற்றம், மண்டபம், மரநிழல் என எந்தவொரு வெளியிலும் ஆற்றுகை செய்யலாம். நிகழ்களத்திற்கேற்ப ஆற் ரூகை முறைமை மாறுபடும்.

இனி, நாடக ஆற்றுகைக்குச் செல்வோம். வேட உடுப்புப் புனைதல், ஒப்பனை, காட்சி அமைப்பு என்ற நடவடிக்கையை பார்வையாளர் முன்னிலையில் மேற் கொள்ளலாம். சில உதவிகளுக்குப் பார்வையாளர் சிலரைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். 'பங்குகொள்வோர் அரங்கின் நதி மூலம் சிறுவர் அரங்கம்' எனக்கொள்ளலாம்.

மேற்கண்ட நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும் வேளையில், பார்வையாளரை ஒருமுகப்படுத்துவதற்காகவும், பங்குகொள்ளலில் ஆர்வம் கொள்ளத் தூண்டுவதற்காகவும், அவர்களோடு சேர்ந்து பாடுதல், விளையாடுதல் போன்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலாம். பாடல், விளையாட்டு என்பவற்றை, ஆற்றுகை நிகழ்த்தப்படும் இடத்திற்கமையத் தீவானித்துக் கொள்ளலாம். இந்த நடவடிக்கையை அடுத்து ஆற்றுகை செய்யப்படவிருக்கும் கதையை - பரவலாக அக்கதை அறியப்பட்டுவரும் முறைமையில் - சுருக்கமாக ஒருவர் சூறுவர் அத்தோடு இந்த ஆற்றுகையில், இக்கதையில் செய்யப்பட்டுள்ள மாற்றங்களையும் கூறுவர்.

பின்வரும் பாடலோடு நாடகம் ஆரம்பமாகும். பாடலை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னர் பார்வையாளரைச் சேர்ந்து பாடுமாறு கேட்டுக் கொள்ளலாம். பாடலை ஒருவர் சொல்லிக் கொடுக்க, ஏனைய ஆற்றுவோரும், பார்வையாளர்களும் பாடலாம்.

பாடல்:- தானனன்னா தானனான தானனனானா
தானனன்னா தானனான தானனனானா

விட்டுப் பூனை நாயைப்பார்த்து அலுக்குப் போச்சகு!
காட்டுக் கோழி கரடி பார்க்க ஒடுசை வந்தது!
காட்டுக்குள்ளே போவதற்குப் பயமாப் திருக்குது!
கூட்டிப்போக யாரும் வந்தால் மகிழ்ச்சி பீறக்குது!
காட்டை விட்டு இங்கே வாங்கோ காட்டு நன்பரே!
பாட்டுப்பாடி ஆட வாங்கோ காட்டு நன்பரே!

- க. சந்தியசீலன் -

மேற்கண்ட பாடல் நடைபெறுகின்ற போது, ஏற்கனவே ஆடுகளத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் வீட்டிற்கு வர்ணம் பூசியபடி நிற்பார். தாம் ஏற்க இருக்கும் பாத்திரத்திற்கான ஒப்பனை, வே உடுப்பு என்பவற்றை முழுமையாக மேற்கொள்ளாத நிலையில் உள்ள இருவர் வர்ணம் பூசும் பணியில் ஈடுபடுவர். அல்லது, மேற்கண்ட பாடல் பாடப்பட்டு அத ஸெப்பாடி ஆடியோர் வெளியேற வீட்டினை இருவர் கொண்ந்து ஆடுகளத்தில் உரிய இடத்தில் நிறுத்தி வர்ணம் பூசத் தொடங்குவர். சிறிது நேரம் வர்ணம் பூசிய பின்னர், அவர்கள் தம்முள் உரையாடுவர்.

ஒருவர் : வீடு கட்டினால், வடிவா வைச்சீருக்க வேணும்!

மற்றவர் : ஓமோம்! வீடிடண்டால் என்னென்டு நினைச்சீர்?

ஒருவர் : வீடு....எண்டால்.....வீடுதான்! வேறையின்ன?

மற்றவர் : வீடு எண்டது, நாங்கள் வாழும் கோயில்!

ஒருவர் : அதுசரி, வீட்டை.....கோயிலைப் போல வைச்சீருக்க வேணும்!

மற்றவர் : ‘வெள்ளையடிச்ச நிறமில்லாம் பூசி முடிக்க வேணும் கிண்டைக்கு’ எண்டு சொன்னவர் வீட்டுக்காரர்.

ஒருவர் : கிட்டத்தட்ட வேலை முடியது, கிண்ணும் கொஞ்சம் தான் பூச இருக்குது.

மற்றவர் : அதற்கிடையில் மழை கொட்டும் போல இருக்குது!

ஒருவர் : ஓமப்பா! மேகம் கறுக்குது!

மற்றவர் : மந்தாரம் போடுது!

ஒருவர் : காத்தும் அடிக்குது!

மற்றவர் : கூதல் விறைக்குது!!

ஒருவர் : கிடியும் கிடிக்குது!!

மற்றவர் : மின்னல் தெறிக்குது!!

ஒருவர் : கினி நின்டால் மழைக்க அம்பிட்டுப் போவம்! ஓடி வாரும்!

மற்றவர் : ஒடிவாரும்!.....!.....! நிறப்பூச்சுப் பேணி எல்லாத் தையும் வீட்டுக்க வைச்சீட்டு ஒடுவும் எங்கட வீடுகளுக்கு!

ஒருவர் : இந்தாவாறன்!! நின்டால் பிசுகு!!!

இருவரும் வர்ணப் பூச்சுகளுள்ள தகரக் கிண்ணங்களையும் ஏனைய பொருட்களையும் அவசர அவசரமாக எடுத்துக் கொண்டு வீட்டுக்குள் விரைந்து அங்கு அவற்றை வைத்துவிட்டு வெளியேற முற்படும் வேளையில், இவர்களது காலில் தடக்குண்டு தகரப்பேணிகள் உருண் டோடுகின்றன.

மற்றவர் : என்னப்பா சுத்தம்?! விவண்கலக் கடேக்க யானை புகுந்தது போல?

ஒருவர் : பூச்சுக் கிண்ணமெல்லாம் காலில் தடக்குண்டு தரையில் பிரதட்ட பண்ணுக்கு! வீடில்லாம் உருஞ்சு!! அஞ்சுநிறம் விறாந்தயில் பெருகுது!

மற்றவர் : ஒ....என்ன வேலை செய்தனீ?!.!!!! அட்டாட்ட! கிடியும் கிடிக்குது!!

ஒருவர் : ஜயயையையய!! மின்னல் தெறிக்குது!! வா வா வா வா விண்கவிப் பறப்பம்!

இருவரும் விரைந்தோடுகின்றனர். நால்வர் பாடகர்களாக வருகின்றனர். பாத்திரங்களாக வேடமிட்டுள்ளவர்களில் நன்கு பாடக்கூடியவரும் இப்பணியினை மேற்கொள்ளலாம். அவர்கள் பின்வரும் பாடலைப் பாடுவர்.

பாடல் :	மேகம் கறுக்குது மந்தாரம் போடுது காற்றும் அடிக்குது சூதல் விறைக்குது
---------	--

கிடியும் கிடிக்குது மின்னல் தெறிக்குது மழையும் வருகுது மாரியும் கொட்டுது

பாடல் முடிவடையும் வேளையில் பஞ்சவர்ண நரியார், மழையில் நனைந்து தோய்ந்து வருகிறார். மழைக்கு ஒதுங்குவதற்கு இடம் தேடு கிறார்.

பஞ்சவர்ண நரி : குவாக் - குவாக் - குவாக் - குவாக் - சூ - இள - இள - இள -

‘ஆ.....! (என உரத்து ஊளையிட்டு விட்டு) காட்டு நரி நான், நாட்டைப் பார்க்க ஒுகைப்பட்டன்! அதால காட்டில இருந்து நாட்டுக்கு வந்தன ..... காட்டில தான் மழை பெய்யுமின்டால் நாட்டிலும் பெய்யுது..... நான் என்ன, நாடு பார்க்க வந்தனானோ, மழையில் நனைய வந்தனானோ?! ..... காட்டில எண்டால், மழை வெய்யிலுக்கு ஒதுங்கி நிற்க, நிறைய மரங்களிருக்கு. இங்க ஒரு மரத்தையும் காணேல்ல! (பார்வையாளரைப் பார்த்து) மெய்யே பிள்ளையள் ! நல்லா நனைஞ்ச போனன், குளிருது! ஒதுங்கி நிற்க ஒரு திடம் காட்டுறங்களே?! ஓம ..... சுசாப் பிள்ளையள் ..... இதுதான் வீடோ..... மனிசர் இருக்கிற வீடோ? ..... அப்படியே நான் போய் வீட்டுக்குள்ள நிற்பம்!

பஞ்சவர்ண நரியார் பயந்து பயந்து, தயங்கித்தயங்கி, அங்குமிங்கும் பார்த்து, நடந்து வீட்டை நோக்கிச் சென்று இறுதியில் வீட்டுக்குள் செல்லும் வரை பின்வரும் பாடல் பாடப்படுகிறது.

பாடல்:-

காட்டை வீட்டு நாடு வந்த நரியானாரும்!
நல்ல மழை வந்திடவே நனைந்து வாறார்!
காட்டுக்குள்ளே வீட்டை அவர் கண்டதில்லை
நாட்டுக்குள்ளே வீட்டைக் கண்டார் பதுங்கப் போறார்!

தந்தனத்தோம் ததிங்கணத்தோம் தந்தனானா
தெந்தனத்தீம் தெனதெனதீம் திந்தனானா

பஞ்சவர்ண நரி : இதென்ன மழையப்பா இது! வந்தால் போகத் தெரியாமல் நிக்குது! கன கூராம் நடந்து வந்தது களைப்பா(ய்) இருக்குது. கண்ணும் மூடுது..... நித்திரையும் வருகுது.....

பஞ்சவர்ண நரியார் உரத்துக் கொட்டாவி விடுகிறார். இருந்த இரையில் தூங்கி வழிந்து சிறிது பொழுதால், தன்னையறியாது தரையில் சரிந்து படுத்து உறங்கி விடுகிறார். நரியார் உறங்க ஆரம்பிக்கும் வேலையில் பின்வரும் தாலாட்டு பாடப்படுகிறது - பார்வை யாளரையும் சேர்ந்து பாடுமாறு கேட்கலாம்.

பாடல் :

ஷூரோ ஷுரிவரோ ஷுரிவரோ ஷூரோ!
காட்டை வீட்டு நாடு பார்க்க ஒடிவந்த நன்நரியே!
கால்நடையாய் வந்தீரோ! ஒடோடி வந்தீரோ!
வந்தகளை தீரவேணும் கண்மனியே நித்திரைகொள்!
நித்திரையில் நீர்த்தரையில் பிரண்டுருண்டு கொள்வீரோ!

நித்திரைவிட்டெழுகைபிலே உன்மேனி பஞ்சவர்ணம்! அஞ்ச நிறம் பஞ்சவர்ணம் பஞ்சவர்ணம் அஞ்சநிறம்!

அஞ்சாகு நித்திரை கொள் அஞ்சவர்ணக் கோலத்திலே!
ஷூராரோ ஷுரிவரோ ஷுரிவரோ ஷூராரோ!
நீராரென்று அறியாது காடிடல்லாம் கலங்கிவிடும்!
ஷூராரோ ஷுரிவரோ ஷுரிவரோ ஷூராரோ!
ஷூராரோ ஷுரிவரோ ஷுரிவரோ ஷூராரோ!

விடியலுக்கான ஒசை ஒலிகள் கேட்கின்றன. சேவல் சூவும், மணியோசை ஒலிக்கும் - இந்தவாறு விடியலுக்கான ஒசை ஒலி எல்லாம் கேட்கலாம். இவ்வேலை பாடகர்கள் வந்து பார்வையாளர்களுடன் உரையாடுதல்.

பாடகர் 1 : எங்க நரியாரைக் காணேல்ல?

பாடகர் 2 : அவர் எழும்பிப் போட்டாரோ?

பார்வையாளர் : .....

பாடகர் 3 : ஒ, வீட்டுக்குள்தான் இன்னமும் நித்திரையோ?

பார்வையாளர் : .....

பாடகர் 4 : நல்லா விடிந்சிட்டுது! வெய்யிலும் வந்திட்டுது! நரியார் இன்னமும் நித்திரையோ?

பார்வையாளர் : .....

பாடகர் 1 : நரியார் எழும்பி வரேக்க அவருக்கு என்ன நடந்திருக்கும்?

பார்வையாளர் : .....

பாடகர் 2 : ஒம், நிறம்மாறி வருவார் எத்தினை நிறத்தில் வருவார்?

பார்வையாளர் : .....

பாடகர் 3 : ஒம், அஞ்ச நிறத்தில் வருவார். பஞ்சவர்ண நரியாரா வருவார்!

பாடகர் 4 : பஞ்சவர்ணம் என்றால் என்ன?

பார்வையாளர் : .....

பாடகர் 1 : ஒம்..... அஞ்சநிறம், இனி என்ன நடக்கும் எண்டதை நாங்கள் அமைத்தியாய் இருந்து பாப்பம்.

பா : நீர்களும் அமைதியாய் இருந்து பாருங்கோ.

பார்வையாளர் : .....

பாடகர் வெளியேறுவர் அல்லது ஒரு புறத்தே மறைந்திருந்து பார்ப்பர். நரி கொட்டாவி விடத்தொடங்க அது ஊனையாக மாறி முடிவடைய விட்டிற்குள்ளிருந்து சோம்பல் முறித்தபடி வெளியே வருகிறது.

பஞ்சவர்ண நரி : விறாந்தையில் படுத்தனான், முழிச்சப்பார்க்க வீட்டுக்குள்ள கீடுக்கீர்ண்! அது எப்படி நடக்கும்? ஓ.....! அப்படித்தான் இருக்கும்!..... நீத்திரியில்.....நான் உருண்டுருண்டு வீட்டுக்குள்ள சேர்ந்திருப்பன்..... நல்லா விடுஞ்சிட்டுது!..... பசீக்குது!..... நல்லாப் பசீக்குது! ..... பசீ குடலை விறாண்டுது!..... நாடு பார்த்ததும் போதும்! நல்ல மழையில் நனைஞ்சதும் போதும்!.... கெதியாய் காட்டுக்குப் போவம்.

நரி வெளியேறுகிறது. வீடு அப்புறப்படுத்தப்படுகிறது. காட்டுக்குரிய காட்சியமைப்படு. மேற்கொள்ளப்படுகிறது. காட்சி மாற்றம் மேற்கொள்ளப்படும் வேளையில் பின்வரும் பாடல் பாடப்படலாம்.

பாடல்:-

தனம் தனாதன தனனா - தன
தானின நானின தானின நானா
தனம் தனாதன தனனா

காடு வா வா எனவே - நல்ல
காடும் வருகுது கவனித்து பாரும்
காடு வா வா எனவே

வீடு போ போ என்றால் - இந்த
வீடும் வெளிக்கிட்டு போகுது பாரும்
வீடு போ போ என்றால்

மனம் மகிழ்ந்துமே நரியார் - மிக
வேகமாய் நாட்டுக்கு நேற்றுத்தான் போனார்
மனம் மகிழ்ந்துமே நரியார்.

சட சட என மழையும் - மிக
வேகமாய்க் கொட்டவே வீட்டுக்குள் போனார்
சட சட என மழையும்

நடந்த எனநடந்த - களை

தீரவே நரியனார் தரையிலில் படுத்தார்
நடந்த என நடந்த

அட்டா இது என்ன மாயம் - அவர்
மேனியிலே பல நிறங்கள் பாரும்
அட்டா இது என்ன மாயம்

பாவம் நரியனார் ஜேயோ! - மிகப்
பசீத்திடவே அவர் காட்டுக்கு வாறார்
பாவம் நரியனார் ஜேயோ!

காட்சி மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டதும் அனைவரும் அங்கிட்டதைவிட்டு அப் பால் சென்று விடுகின்றனர். அதனை அடுத்து பஞ்சவர்ண நரியார் வருகின்றார்.

பஞ்சவர்ண நரி : அப்பாடா!.....! நடந்த என்டு நடந்து
காட்டு எல்லைக்கு வந்து சேர்ந்திட்டன்!..... என்ன விவேஷசம்!
இன்டைக்குக் காடு வெறிச்சோடிக் கிடக்கு! ஒருமிருகங்களையும் காணேல்ல!

அவ்வேளை முயல் ஒன்று வேகமாக ஓடி வருகிறது. திடீரென அதிசயப் பிராணி ஒன்றைக் கண்ட அதிர்ச்சியில் அது

முயல் : என்ற ஜேயோ!! என்னைக் காப்பாற்றுங்கோ!! கடவுளே!

(என்று உரத்துக் கத்தியவாறு துள்ளிக் குதித்து வந்த வழியே ஓடித் தப்புகிறது. இதைக் கண்டு பஞ்சவர்ணத்தார் ஒரு கணம் வியப்பில் ஸ்தம்பித்து நின்று விட்டு வியப்போடு அங்கும் இங்கும் பார்த்து விட்டு)

பஞ்சவர்ண நரி : முயலார் ஏன் கிந்தப் பாடுபட்டு, குளிக் கொண்டு கிந்த ஓட்டம் ஓடுமார்?! என்னைத் தவிர வேறு ஒருத்தரையும் இங்குக் காணேல்ல

நரியார் ஆச்சரியத்தில் மூழ்கி இருக்கின்ற வேளையில், வயிராறுப் பச் சைப் புல், இலை, குழை உண்ட மகிழ்வில் மானார் பாடிக் கொண்டு துள்ளித் துள்ளி வருகிறார்.

மான்:-

தனத்த தன தன தனத்த தன தன
தனத்த தன தன தா

வனத்தில் நிறையவே செழித்த குழையுண்டு
எனக்கு உணவது தான்!

நறுக்கு நறுக்கின வளர்ந்த புல்லையும்

சமுக்கு உண்டு விட்டேன்

ஆனந்தமாகப் பாடிக் கொண்டு துள்ளித் துள்ளி வந்த மானார் பஞ் சவர்ண நரியாரைக் கண்டு ஏங்கி, நூங்கி, துள்ளி கீழே 'பொத்' என்று விழுந்து, சாஷ்டாங்கமாக வணங்கி விட்டுவேகமாக எழுந்து ஓடுகிறார்.

இதனையுடுத்து யானையார் வருகிறார். அவர்

யானை : ஒ.....ம.....ஒ.....ம.....ஒ.....ம.....

என்றவாறு தன்னை மறந்த தியானத்தில் வந்தவர். பஞ்சவர்ண நரி யாரைக் கண்டதும், ஸ்தம்பித்து நின்று உற்றுப் பார்த்து விட்டுத் திரும்ப அவகாசம் இல்லாதவராக, வந்தவாறே பின்னோக்கிச் செல்கிறார். - இதனையுடுத்து, யானையார் பின்னோக்கிச் செல்வதைக் கண்டு விட்டு குரங்கனார் வருகிறார்.

குரங்கு : இண்டைக்கு யானையாருக்கு என்ன நடந்தது? சரியான வேகமா (ய)ப் பின்புறமா ஓடுகிறார். கேக்க கேக்க ஒண்டும்பேசாமல் ஓடுறார்! உடம்பு குறையட்டும் எண்டு முன்னும் பின்னும் ஓட்டப்பயிற்சி செய்யிறாராக்கும். செய்யட்டும்! செய்யட்டும்.

குரங்கார் திரும்பிப் பார்த்தபோது பஞ்சவர்ண நரியாரைக் கண்டு ஒரு கணம் செய்வதறியாது நின்று, பின்னர் திழெரெ விறைப்பாய் நின்று 'சல்யூட்' அடிக்க, அதைக்கண்ட பஞ்ச வானத்தாரும் பயத்தில் 'சல்யூட்' அடிக்க குரங்கார் பயந்து கிரீச்சிட்டுக் கொண்டு ஓடுகிறார்.

பஞ்சவர்ண நரி : காட்டு மிருகங்களுக்கு இண்டைக்கு என்ன நடந்தது? வழக்கமாக என்னைக் கண்டா சந்தோசமா(ய) கதைக்கிறவை! இண்டைக் கேன் இப்படித் தலைதிதறிக்க ஓடுகின்ம! விழுந்து கும்பிடுகின்ம! திரும்ப நேரம் இல்லாமல் பின்புறமா ஓடுகின்ம! சல்யூட் அடிக்கின்ம! .... நான் இல்லாத நேரத்தில் ..... ஒரு புது விளையாட்டைக் கண்டு பிடிச்சிட்டனமோ?!. .... ஆ..... நான் என் தான் இந்தக் காட்டை விட்டு நாடு பார்க்கப் போனன?!

நரியார் மிகுந்த கவலையோடு தலையைத் தாழைப் போடுகிறார். அப்போது அவர் தன் உடம்பின் நிறம் மாறியிருப்பதைக் காண் கிறார். மிகுந்த சோகத்தோடு உரத்து ஊளையிடுகிறார்.

பஞ்சவர்ண நரி : எனக்கு என்ன நடந்தது! எப்பிடி என்ற நிறம் மாறின்று?

நரி மீண்டும் ஊளையிடுகிறது.

பஞ்சவர்ண நரி : ஒகோ! என்ற நிறத்தைக் கண்டு பயந்து தான் எல்லாரும் குடல் தெற்கூக் கூடினவையோ?!. .... எல்லாரும் எனக்குப் பயப்பிட்டு ஓடுறாங்கள். நிறம் மாறின்று எனக்கு வசதியா(ய)ப் போச்சது. இனி இந்தக் காட்டுக்கு ராசா நான்தான்!. .... நானே தான் ராசா!!!. ....!!!

நரியார் ஆனந்த மிகுதியால் ஊளையிடுகிறார். இந்தச் சத்தத்தைக் கேட்ட மற்றுமொரு நரி ஊளையிட்டவாறு வேகமாக வருகிறது. பஞ்சவர்ண நரி யைக் கண்டு திடுக்குற்று.

நரி2 : இதென்ன இது! ஒரு நாளும் காணாத புது உருவம்!....!. .... ஜயா!.....! நீங்கள் யார்? ஜயா!

பஞ்சவர்ண நரி : நான் யார் என்று கேட்க நீ யார்?!!!!?

நரி2 : நான் ஜயா.....நரியார்!

பஞ்சவர்ண நரி : நீதான் நரியா?

நரி2 : ஓம்யா!

பஞ்சவர்ணநரி : எதற்காக வந்தாய்?

நரி2: ஊளைச்சத்தம் ஒன்று கேட்டுகொதயா..... அதுநான் ..... என்னெண்டு பார்க்க வந்தனான்

பஞ்சவர்ண நரி : ஒ.... அதுவா? (சிரித்து) உங்கட நரியரில் ஒருத்தர் வந்தார்! சேட்டை விட்டார்! விட்டன் ஒரு உதை!!! (2 ஆம் நரிக்கு உதையொன்று விட அது உரத்து ஊளையிடுகிறது) அந்த நரியும் இப்படித்தான் குளரிக்கொண்டு ஓடுது!

உதை வாங்கிய 2ஆம் நரி நிலத்தில் விழுந்து கிடக்க பஞ்சவர்ண நரி அதன் மீது ஒரு காலை வைத்தபடி நிற்கிறது. அவ்வேளை ஒட்டகச்சி விங்கி அவ்வழியே வருகிறது. விநோதப்பிராணி ஒன்று நரியொன்றை மதித்தபடி நிறப்பதைக் கண்டு ஒதுங்கி ஓடுகிறது. ஆடி ஆடி வந்த மயில், பயத்தில் தனது தோகையைச் சுருக்கிக் கொண்டு ஓடுகிறது. இந்த வாறே கரடி என்பனவும் பயந்து ஓடுகின்றன. இவை அனைத்தையும் கண்ட மகிழ்ச்சியில் பஞ்சவர்ண நரியார் உரத்து ஊழையிட முற்பட்டு 'குவாக்' என ஆரம்பித்துப் பின்னர் தன் தவறை உணர்ந்து வாயைப் பொத்திக் கொண்டு ஊளையை அடக்கிக் கொள்கிறது. காலடியில் கிடந்த 2 ஆம் நரியார் இதனை அவதானிக்கிறார். அவரது சந்தேகம் வலுவடைகிறது. 2 ஆம் நரியாரை மிதித்திருந்த தனது காலை எடுத்தபடி

பஞ்சவர்ண நரி : அடே! அற்பப் பதரே! எழுந்துநல்! நான் சொன்னபடி செய்!

நரி2 : செய்கிறேன் மகாராசா!

பஞ்சவர்ண நரி : (மனதிற்குள்) ஒுகா!! ..... மகாராசா!!.....(பின்னர் உரத்து) காடிடல்லாம் ஓடு !

நரி2 : ஒடுக்கிறேன் ராசா! (நின்ற இடத்தில் ஓடத் தொடங்குகிறது)

பஞ்சவர்ண நரி : நீல்! இந்தக்காட்டுக்கு ஏரசன் நான்? கேட்டுகா?

நரி 2 : கேட்டுது மகாராசா!

பஞ்சவர்ண நரி : முரசறைந்து எல்லோருக்கும் சொல், ‘புதிய மகாராசா எல்லோரையும் அழைக்கிறார்’! என்று.

நரி2 : அப்படியே மகாப்பிரபு!

பஞ்சவர்ண நரி : (தனக்குள்) ஒுகா! மகாப்பிரபு!! (உரத்து) ஓடு! உடனே அழைத்து வா அனைவரையும்!

நரி2 : அப்படியே மகாப்பிரபு!

2 ஆம் நரி வெளியேறுகிறது.

பஞ்சவர்ண நரி : ஒுகா! இனி நான்தான் இந்தக் காட்டுக்கு மகாராசா!! ..... பழைய சீங்கத்தாரும் வருவார்!..... அவரைக் கண்டு பயப்பிடக்கூடாது!!

நரியார் உரத்துச் சிரிக்கிறார். பாடகர்கள் வந்து பின்வரும் பாடலைப் பாடுகின்றனர். அல்லது நரியார் பாட, பாடகர் பிற்பாட்டுப் பாடலாம். நரியார் ஆன்தமாக ஆடுவார். -

பாடல் :

சிவப்பு வெள்ளை கறுப்பு மஞ்சள்
பச்சை நீலம் கத்தரிப்பூநிறம்!
வேஷம் போட வசதி வந்தது!
வாழ்த்திக் கும்பிட ஆளுமிருக்குது!
தகத்தித் தகணக சொம் தரிக்கிடக
தகத்தித் தகணக சொம் தரி கிடகக

- பாடல் முடிந்ததும் நரியனாரும் பாடகர்களும் வெளியேறி விடுவர்-
2ஆம் நரி முரசறைந்தவாறு வருகிறது. ஏனைய மிருகங்கள் ஓவ்வொன்றாக வந்து நரியை

வியப்போடு பார்த்து நிற்கின்றது. அனைத்து மிருகங்களும் வந்துசேர்ந்த பின்னர்

நரி2 : தித்தால் சகலரும் அறிய வேண்டியது!.....

சிங்கம் : என்னடா சகலரும் அறிய வேண்டியது?!

நரி2 : புத்தம் புதிய மகாராசாவின் பெண்ணம் பெரிய அறிவித்தல்!

ஒட்டகச்சிவிங்கி : சிங்கராசா இருக்க யாரவர் புதிய மகாராசா?!

சிங்கம் : என்னைவிட எவன்டா ராசா?!

நரி2: (பாடலாக)
வானவில் ஏறி வந்த - அவர்
பஞ்சவர்ண ராசா - எங்கள்
புதிய வண்ண ராசா!

யானை : அட அட அவரே! நாங்கள் எல்லாம் போகத்தான் வேணும்

சிங்கம் : நான் வரமாட்டேன்!

முயல் : போகத்தான் வேணுமய்யா!

சிங்கம் : இல்ல முடியாது!

மான் : அப்படிச் சொல்லாதேங்கோ! வாங்கோ!

சிங்கம் : கடைசி வரை வரமாட்டன்!

குரங்கு : ஜயோ! அவரை நீங்கள் பார்க்க வேணும்!

சிங்கம் : நான் பார்க்கமாட்டன்!

மயில் : அவரை நீங்கள் பார்க்கவேண்டாம்! ஒருக்கா வாங்கோ!

நரி3 : ஒ! கண்ணை முடிக்கொண்டு வந்து நீல்வுங்கோ!

சிங்கம் : கண்ணை முடவும் மாட்டன்! வரவும் மாட்டன்!

கரடி : ஒருக்கா வந்துதான் பாருங்கோவன்!

சிங்கம் : ஏன் நான் பார்க்க வேணும்? நான் வரமாட்டன்!

யானை : சிங்கத்தார்! எனக்காக ஒருக்கா வாங்கோ!

சிங்கம் : சரி, யானையாருக்காக, உங்கள் எல்லாருக்காகவும் நான் வாறன்!

எல்லோரும் : அச்சா சிங்கத்தார்!!!

யானை : சரி வெளிக்கிடுங்கோ!

2 ஆழம் நரி முன்புறம் சென்று அணிநடைப்பாணியில்

நரி2 : “லெவ்ற் ரைற்! லெவ்ற் ரைற்!”

கரடி : பொறும்! பொறும்! இங்கிலீஸ்கை விடும்! தமிழ்மூர் சொல்லும்!

நரி2 : “சொறி சொறி”..... கிடம் வலம், கிடம் வலம்

சிங்கம் : நிப்பாட்டு! எனக்கொண்டும் விளங்கேல்ல!

ஓட்டகச்சிவிங்கி : இவ்வளவு நானும் நீங்கள் ராசா!

மான் : அதால் உங்களுக்கு, இந்த நடையள் நேவைப்படேல்ல!

குரங்கு : நாங்கள் அடிமைகள்! எங்களுக்கு இந்த நடை பழகிப் போச்சுது!

மயில் : போடும் தாளத்திற்கு நடப்பம் நாங்கள்!

முயல் : ராசா எந்தத் தாளம் போடுமாரோ?!!!

நரி3 : அந்தத் தாளத்திற்கு நடப்பம் நாங்கள்

கரடி : சரி சரி! ஓடிப்போய் ஓலையும் சீலையும் எடுத்து வாங்கோ!

யானை : சிங்கத்தாருக்கும் ஒரு சோடி கொண்டு வாங்கோ!

அனைவரும் அங்குமிங்கும் ஓடிசென்று ஓலையும் சீலையும் கொண்டு வருகின்றனர். தத் தம் இடது காலில் ஓலையும் வலது காலில் சீலையும் கட்டிக் கொள்கின்றனர்.

ஓட்டகச்சிவிங்கி : யானையாருக்கு ஒரும் கட்டி விடுங்கோ!

யானை : ஓம்! என்னால் குனிய ஏலா(து)

குரங்கு : நான் வாறன் கட்டிவிட!

நரி2 : நானும் வாறன் கட்டிவிட!

சிங்கம் : எனக்கும் ஒரும் கட்டிவிடுங்கோ! தயவு செய்து!

நரி3 : பாவம் பழம் ராசா! அவரைத் தேடுவாரில்ல!

3ஆழம் நரி சிங்கத்துக்கு கட்டி விடுகிறது.

மான் : நான் வாறன் சிங்கத்தாருக்குச் சீலைக்காலைக் கட்ட!

மயில் : சிங்கத்தாருக்கும் இப்படி ஒரு காலம் வந்துதே!

முயல் : ஒனைக்கொரு காலம்! பூனைக்கொரு காலம்!

யானை : எனக்கிகப்ப நல்ல காலம் வந்தது?

கரடி : அவருக்கெப்பவும் ஓலைக்காலும் சீலைக்காலும் தான்!

நரி2 : எல்லாரும் கடையை விடுங்கோ!

குரங்கு : ஒமோம்! அணிநடையைத் தொடர்ச்சுவம்!

சிங்கம் : பொறுங்கோ! பொறுங்கோ! எனக்கொருக்கா உந்த நடையைப் பழக்குங்கோ!

ஓட்டகச்சிவிங்கி : சிங்கத்தார்! நீங்கள் விலத்தி நின்டு பாருங்கோ!

யானை : ஓம்! நாங்கள் அணிநடை நடந்து காட்டுறம்!

சிங்கத்தார் விலத்தி நின்று பார்க்க ஏனைய மிருகங்கள் அணிநடைக்கு ஆயத்தமாக நிற்க

நரி2 : ஓலைக்காலை முன்னே வை! சீலைக்காலை பின்னே வை! ஓலைக் கால்! சீலைக்கால்! ஓலைக்கால்! சீலைக்கால்! ஓலை! சீலை! ஓலை!

சிங்கம் : போதும்! போதும்! இனி நான் நடப்பன்!

கரடி : மெத்தச் சரி! மேள நரியார் தொடர்கும் அணிநடையை!

நரி2 : இந்தா..... தொடர்க்கிறேன்!..... ஓலைக்கால்! சீலைக்கால்! ஓலை! சீலை! ஓலை! சீலை! ஓலை! சீலை.....

என அணிநடை ஆரம்பித்து வட்டமாக நடக்க ஆரம்பிக்கும் போது பின்வரும் பாடல் பாடப்பட அணிநடை தொடரும்.

பாடல் :

எங்கள் புதிய ராசா -
பஞ்சவர்ண ராசா!
வானவில்லை விட்டிறங்கி
வந்து சேர்ந்த ராசா!
திங்கள் போல ஒளிபடைத்த
எங்கள் புதிய ராசா!
கானகத்தை ஒளவுந்த
புத்தம் புதிய ராசா!

பாடல் முடிவடையும் வேளையில் அணி நடையினர் வெளியேறிவிடுவர். வேண்டுமானால் காட்சி மாற்றங்கள் செய்யலாம். இல்லையெனில் அணி நடையார் ஒரு புறத்தால் சென்று மறைய மறுபுறத்தால் பஞ்சவர்ண நரி யார் வருவார்.

பஞ்சவர்ண நரி : எல்லோரையும் கூட்டிவரப் போனவரை இன்னும் காணேல்ல. நானும் நரி வரணத்தான் தான் எண்டதை கண்டு பிடிச்சிட்டாரோ?!......

அவ்வேளையில் அணிநடையினரின் 'ஓலை!' சீலை!..... ஒலியும் அணிநடைப் பாத ஒலியும் கேட்கிறது.

பஞ்சவர்ண நரி : எல்லோரும் வருகினம்! நான் பயப்பிடக்கூடாது!

பஞ்சவர்ணத்தார் பயத்தையும் நடுக்கத்தையும் கஷ்டப்பட்டு அடக்கிக் கொண்டு நிற்க அணிநடையினர் அங்கு வந்து சேர்கின்றனர். பஞ்சவர் ணத்தார் என்ன செய்வதென அறி யாதவராகத் தனது வாலை எடுத்து அரையில் சுற்றியவாறு விறைப்பாக நின்று 'சல்யூட்' அடிக்க, அணிநடையினரும் 'சல்யூட்' அடித்து நடந்து பின்னர்.....

நரி2 : அணி கலைந்து நில்!

அணிநடையினர் கலைந்து ஆங்காங்கே நிற்பர்.

நரி2 : எல்லாரும் வந்திட்டனம்!

பஞ்சவர்ண நரி : சரி! எல்லோரும் கேளுங்கோ!

சிலர் : கேக்கிறம்!

பஞ்சவர்ண நரி : இனி நான் தான் உங்களுக்கு ராசா! இந்தக் காட்டுக்கு ராசா!

சிலர் : ஒமோம்! ஒமோம்!

பஞ்சவர்ண நரி : என்ன! சீலர் பேசாமல் நிக்கிறீங்கள்?!!

ஒட்டகச்சிவிங்கி : ஒரு..... சந்தேகம்!

பஞ்சவர்ண நரி : என்ன சந்தேகம்!

கரடி : நீங்கள்.....யார்?

பஞ்சவர்ண நரி : (திடுக்குற்று பின்னர் சமாளித்து) ஒ..... நான் தான் உங்களுக்கு ராசா!!!

யானை : ராசா விஷயம் இருக்கட்டும்! நீங்கள் எங்க இருந்து வாறியன்?

சிங்கம் : உங்கட இனம் என்ன?

மயில் : இப்பிடி நிறுத்தில் நாங்கள், எவரையும் இதுக்கு முன்னம் கண்ட தல்லை....!

குரங்கு : அதாலதான் நீங்கள் யாரென்டு கேக்கிறம்!

நரி3 : நீங்கள், உங்களை ஒருக்கா அறிமுகப்படுத்தினா நல்லது!

பஞ்சவர்ண நரி : சரி, சொல்லுறன் நான் ஒக்காடித்தில் இருந்து வாறன்!

ஒட்டகச்சிவிங்கி : (ஏனையோருக்கு ஆகாயத்தைக் காட்டி) ஆகாயத்தில் இருந்து!

பஞ்சவர்ண நரி : வானவில்லை நிறமெடுத்து வாறன்!!!

கரடி : ஆகா! வானவில்லை வர்னஜாலம்!

பஞ்சவர்ண நரி : என் பெயர்! ஆக்காடியா வர்ணாடியா!

யானை : உங்கட இனம்?

பஞ்சவர்ண நரி : அதென்ன இனம்?! எனக்கு விளங்கேல்ல!

சிங்கம் : இப்ப..... இவர் யானை இனம், நான் சிங்க இனம், அவர்.....

கரடி : நான் கரடி இனம்!

மயில் : நான் மயில் இனம்.

நரி3 : நான் நரி இனம்!!!

பஞ்சவர்ண நரி : நான் அந்த இனம் தில்லை!

ஒட்டகச்சிலிங்கி : நான் ஒட்டகச்சிலிங்கி இனம்,

குரங்கு : நான் குரங்கினம்!

நரி2 : நானும் நரி இனம்!!!

பஞ்சவர்ண நரி : நான் அப்படி இல்ல!

மான் : நான் மான் இனம்.

முயல் : நான் முயல் இனம்.

சிங்கம் : இந்த மாதிரி..... நீர் எந்த இனம் எண்டுதான் நாங்கள் கேட்கிறும்.

பஞ்சவர்ண நரி : நாங்கள் ஒக்காஷத்தில இனம் பார்க்கிறதில்ல எல்லோ ரும் ஒரே இனம்.

யானை : சரி, அந்த ஒரே இனத்தினர் பேரின்ன?

பஞ்சவர்ண நரி : ஆ..... பேர..... பேர..... வந்து.....
நன்..... நன்.....நன்.....ந.....நரி.....
நர்க்கோடியா இனம்!

நரி3 : நர்க்கோடியாவா? நரிக்கோடியாவா?

பஞ்சவர்ண நரி : சீச்சீச்சீச்சீ!!! நர்க்கோடியா!

நரி2 : எண்டாலும் கிட்டதட்ட எங்கட பேருக்கு கிட்ட வந்துட்டு!

பஞ்சவர்ண நரி : தேவையில்லாத கதையள விடுங்கோ!! நான் தான் உங்க ஆக்கு ராசா!! விளங்கிச்சுதோ!!!

பலர் : ஒம்..... ஒம்..... நீங்கள் தான் புதுராசா!

பஞ்சவர்ண நரி : என்ன யானையாரும் சிங்கத்தாரும் பேசாமல் இருக்கிறங்கள்?

யானை : கனபேர் ஏற்றாப்பிறகு நான் என்ன செய்யிறகு! நானும் ஏற்கிறன்!

சிங்கம் : அப்ப பின்ன நானும் ஏற்கிறன்! தனிச்சு நீண்டு என்னசெய்யிறகு சிங்கத்திற்கொரு காலம் எண்டால்..... மிச்சம் தின்னும் நரிக்கும் ஒரு காலம் வரத்தானே செய்யும்!

பஞ்சவர்ண நரி : என்னது? நரி கீரி என்று கதைத்துக் கொண்டு?

சிங்கம் : அப்பிடியாண்டுமில்ல!

பஞ்சவர்ண நரி : சரி, உங்கள் புதிய மன்னரை நீங்கள் மனம் தீறந்து வாழ்த்தக் கூடாதா?

நரி3 : வாழ்த்தலாம்! வாழ்த்தலாம்!

ஒட்டகச் சிலிங்கி : ராஜாதி ராஜ! ராஜ மார்த்தாண்ட! ராஜ கம்பிர! ராஜ குலத்திலக! ராஜாதி ராஜாதி ராஜாதி ராஜ! ஒருக்காடிய வர்ணாடியா மாமன்னர் வாழுக!!!!

எல்லோரும்- (தமது வால்களை உயர்த்திப் பிடித்து) வாழுக! வாழுக! வாழுக!!

பஞ்சவர்ண நரி : மெத்த மகிழ்ச்சி!.... தினி அரச கருமங்களை ஒழும்பிப் போம்!

நரி2 : ஒழும்பிப்போம் மன்னா!!

பஞ்சவர்ண நரி : (3 ஆம் நரியைப் பார்த்து) பதிவுப் புக்ககத்தை எடுத் துவா (3ஆம் நரி ஒடிச் சென்று பெரிய புத்தகம் ஒன்றையும், பெரிய பேனா ஒன்றையும் எடுத்து வருகிறது.) நான் அரசனாக பதவி ஏற்றதை புக்ககத்தில் பதிய வேண்டும்!

மயில் : அதுதான் நல்லது!

பஞ்சவர்ண நரி : (3 ஆம் நரியிடம்) நான் சொல்வதை எழுது!

நரி3 : அப்படியே செய்கிறேன். மன்னவா!

பஞ்சவர்ண நரி : இரண்டு சைவர் சைவர்.....

யானை : இரண்டு சைவரா?

சிங்கம் : தில்லையே!

கரடி : இங்க ஜூந்து சைவர்கள் இருக்கிறார்கள்!

பஞ்சவர்ண நரி : இரண்டாயிரத்து நான்கில் இரண்டு சைவர் தானே வரும்?

குரங்கு : ராசா நீங்கள் ஒடுண்டில வாற சைவரைச் சொல்ல.....

மான் : ஓ, இவை மச்சம் சாப்பிடாத சைவற்ற கணக்கைச் சொல்லுகினம்!

முயல் : ஓம், ராசா! எங்கள் அஞ்ச பேர் மச்சம் சாப்பிடுமதில்ல.

பஞ்சவர்ண நரி : யாரவை?

கரடி : முயலார், மானார், குரங்கார், யானையார், ஒட்டகச்சிவிஸ்கியார்.

நரி2 : மற்றாக்கள் நாங்கள் நல்லா வெளுந்துக் கட்டுவம் மச்சம்!

சிங்கம் : உங்கட பாடு எப்படி? மச்சம் சாப்பிடுவியலோ?

பஞ்சவர்ண நரி : (மறந்து போய்) நீங்கள் சாப்பிட்டு விட்ட மிச்சத்தை நான் சாப்பிடுவன்... (தன்னை சுதாகரித்துக் கொண்டு) ஆ.... ஒ சாப்பிடுவன் என்டு நினைச்சியலோ?

2ம் நரியும் 3ம் நரியும் ஒரு பக்கமாகச் சென்று

நரி3 : திவர் எங்கட ஆள்த்தான்! அதில் சந்தேகமே தில்லை!

நரி2 : எனக்கும் திவரில் சந்தேகமா இருக்குது!

பஞ்சவர்ண நரி : அங்க என்னடா குச குச கதை?

நரி3 : எங்கட நரி நண்பர் ஒருந்தர் நேற்று நாடு பார்க்க எண்டு போனவர்.....

பஞ்சவர்ண நரி : என்ன என்ன என்ன என்ன நன் நன் நன் நாடு பாக்கப் போனவரோ?!!?!

மயில் : ஓம் ! நாங்கள் எல்லாரும் தடுக்கத் தடுக்கப் போனவர்!

2ம் நரியும் 3ம் நரியும் ஒப்பாரிப் பாடல் பாடுகின்றன.

பாடல் : போகாதே போகாதே நரி மகனே!
பொல்லாத நாடது நானும் சொன்னேன்!
சொல்லவும் போனானே பேய்ப் பெடியன்!
சொந்தத்தை விட்டானே நரிப்பெடியன்!

பஞ்சவர்ண நரி : என்ன?! நரிப் பெடியனோ?

யானை : தங்கட சொல்லைக் கேளாமல் அவர் போன சோகத்தில் அப்பிடிச் சொல்லிப் போட்டினம்!

ஒட்டகச்சிவிங்கி : அன்பில தான் அப்பிடிச் சொன்னவ!

பஞ்சவர்ண நரி : நாட்டைப் பற்றி உங்களுக்கு என்ன தெரியும்?

மான் : எங்களுக்கு என்ன தெரியும்!

பஞ்சவர்ண நரி : அங்க, வீடுகளுக்கு எத்தின எத்தின நிறங்கள் இருக்கு!!!

முயல் : நீங்களும் நாட்டில இருந்துதான் வாறிந்களோ?

பஞ்சவர்ண நரி : மூரடா அவன்?!..... நான் வானவில்லில இருந்து வாறன!!!

குரங்கு : எங்கட ஒக்கள் கொஞ்சப் பேர், முந்தி நாட்டில போய் இருந்ததவே.....

யானை : பிறகு அங்க சண்டை துவங்கி விட்டுது!.....

சிங்கம் : வெடிச்சத்தும் தாங்கேலாமல் இங்க திரும்பி வந்திட்டனம்!

ஒட்டகச்சிவிங்கி : எங்கட ராசா, நீங்களும் வெடிச்சத்தும் தாங்கேலாமத் தான் இங்க வந்தனிங்களோ?

பஞ்சவர்ண நரி : பேந்தும் பார்! மேகத்தில் எங்கால வெடிச்சத்தும்?

கரடி : அங்க இடிச்சத்தும்!..... இடி மழுக்கத்தைச் சொன்னனான்!

மயில் : நாட்டில சண்டை முடிந்சீட்டுது எண்டு அறியிறம்?

குரங்கு : சண்டை நேரம் கிடம் பெயர்ந்து வந்த எங்கட ஆக்கள் சண்டை முடிஞ்சிட்டுது என்னு அறிஞ்சு திரும்பக் குடியேறப் போனவை அங்கு.

மாண் : போனவை ஒரு நாள்ல திரும்பி ஓடி வந்திட்டனம்!

பஞ்சவர்ண நரி : ஏன்?!

நரி3 : அவை நிறம் கீழம் மாறி வரேல்ல!.....!...

பஞ்சவர்ண நரி : (கடுங் கோபத்தோடு) கேட்ட கேள்விக்கு மறுமொழி எல்லாம், என்னடா அலட்டுமா(ய)?!

முயல் : அங்க இப்ப, 'லவுட்ஸ்பீக்கர்' சத்தம், தாங்கேலாம் வந்திட்டனம்!

பஞ்சவர்ண நரி : கண்டறியாத நாடும்! நிறமும்! சண்டையும்! சத்தமும்! நாடு பற்றி இனிக் கதைக்கிறவைக்கு கடுந்தண்டனை!

எல்லோரும் : ஜூயையையோ! இனிக் கதைக்க மாட்டம்!

பஞ்சவர்ண நரி : சரி, இப்ப எல்லோரும் போகலாம் எனக்கு ஒய்வு வேணும்! நாளைக்குக் காலம் வரவேணும் எல்லோரும்.

நரி2 : ஒம்யா! இப்ப போறம்!

குரங்கு : நாளைக்கு வாறும்!

பஞ்சவர்ண நரி : நாளைக்கு எல்லோருக்கும் வேலையள் ஒதுக்குவன்!

எல்லோரும் : ஒம் ராசா!!

பஞ்சவர்ண நரி : இண்டைக்கு லீவு! எல்லோரும் போஸ்கோ!!!

நரி2 : ஜூயா!.....!

பஞ்சவர்ண நரி : ஜூயாவோ?!.....!!

நரி2 : தில்ல! தில்ல!! ஜூயா மகாராசா!!!

பஞ்சவர்ண நரி : என்ன வேணும்?

நரி2 : உங்களுக்கு நாங்கள் முடிகுட்டு விழா வைக்க வேணும்!

பஞ்சவர்ண நரி : முடி குட்டு விழா! ராஜாதி ராஜனாக முடிகுட்டு விழா !!!

நரி2 : ஒம் மகாராசா!!

பஞ்சவர்ண நரி : சரி வைக்கலாமே! வெகு சிறப்பாய் வைக்க வேணும்!!

நரி2 : சிறப்பாய் வைப்பம்! வெகு சிறப்பாய் வைப்பம்!

நரி3 : அதோட..... உங்கள பல்லக்கில சுமந்து உங்கட காட்டு ராச்சியமெல்லாம் ஊர்வலம் போக வேணும்!

பஞ்சவர்ண நரி : மாமன்னனின் திக்கு விஜயம்! மிகவும் நல்லது!!

நரி2 : நாளைக்கே ஏற்பாடு செய்யிறும் ராசா!

பஞ்சவர்ண நரி : மெத்தச் சரி ஏற்பாடுகளைச் செய்யுங்கோ! நாளைக்கே முடிகுட்டு விழாவும், திக்கு விஜயமும்!

எல்லோரும் : ஒம் ராசா!

பஞ்சவர்ண நரி : இப்ப எல்லோரும் போஸ்கோ!

பஞ்சவர்ண நரி தலை ஏனைய மிருகங்கள் வெளியேறகின்றன.

பஞ்சவர்ண நரி : எல்லாரும் நல்லா ஏமாந்து போனாங்கள்! எனக்கு ..... வாற புஞ்சத்துக்கு ஒருக்கா கத்த வேணும்போல இருக்கு! ..... சீச்சீ! கத்தக் கூடாது! கத்தினால் என்னை யாரென்னு கண்டு பிடிச்சீடுவாங்கள்!..... எனக்கு சரியான புஞ்சமாக கீட்க்கு, ஒரு பாட்டுப் பாடுவும்.

பஞ்சவர்ண நரி பாட, பாடகர் பிற்பாட்டுப் பாடுவர், நரி ஆடுவார்.

பாடல் :

சீன்ன முயலும் சீறும் சிஸ்கமும்
என்னைக் கண்டு நடுங்குவார்!
பென்னம் பெரிய சீவிஸ்கியார்
ஒதுங்கி வழி விடுகிறார்!
ராஜ ராஜ ராஜன் எண்டு
எனக்குப் பெருமை வருகுதே!
மஞ்சள் நீலம் சீவப்பு வெள்ளள
பச்சை வீரனாக்குதே!

தந்த தக்கிருத தக்கிருத தாம்!
திந்த திக்கிருத திக்கிருத தெய்!

க. இ. கமலநாதன்-

நரி ஆழி ஆழி வெளியேறப் பாடகரும் வெளியேறுவர். ஏனைய மிருகங்கள் வருகின்றன.

ஒட்டகச்சிவிங்கி : (இரண்டு நரிகளையும் பார்த்து) இஞ்ச வாருங்கோ ரெண்டு பேரும்! (2ம் 3ம் நரிகள் இரண்டும் ஒட்டகச்சிவிங்கியாரிடம் செல்கின்றன) நீங்கள் என் தேவையில்லாமல், அந்தப் பஞ்சவர்ண புதிய ராசாவுக்கு, முடிகுட்டு விழாவும், ஊர்வலமும் வைக்கவேணும் என்னோங்கள்?

மயில் : அது தானே! தேவையில்லாத வேலை!

சிங்கம் : இல்ல, அதீல ஒரு தேவையிருக்கு!

யானை : நானும் அப்படித்தான் நினைச்சனான்!

கரடி : என்ன சொல்லுநீங்கள் நீங்கள்?

குரங்கு : புதுராசா வானவில்லை இருந்து வந்தவரில்லை

மான் : அப்ப, அவர் ஓர்?

முயல் : ராசா பொய் சொல்லுறாரோ?

நரி2 : பொய்தான் சொல்லுறார்!

நரி3 : அவர், நேற்று நாடு பார்க்கப் போன, எங்கட ஆள் எண்டுதான் நினைக்கிறன்!

ஒட்டகச்சிவிங்கி : அட! அப்படியுமிருக்குமோ?

பாடகர்1 : அப்படித்தான்!

பாடகர்2 : அவர் நாடு பார்க்கப் போன நரியார் தான்!

பாடகர்3 : நீங்கள் ஏமாற்கு போனோங்கள்.....!

பாடகர்4 : அதைக்கண்டு உங்களை அவர் ஏமாத்தீனார்!

மயில் : அப்படியண்டா, அவருக்கு ஒரு பாடம் படிப்பிக்க வேணும்!

நரி2 : அதுக்காகத் தான் முடிகுட்டு விழா, அவருக்கு!

நரி3 : அதுக்காகத் தான் ஊர்வலம்!.....

சிங்கம் : தீக்கு விழயம்!

எல்லோரும் : ஓம!..... தீக்குவிழயம்!!

யானை : ஊர்வலம் முடியேக்க அவரைத் தண்ணீக்க போடுவும்!

சிங்கம் : அப்ப அவற்ற சாயம் வெளுக்கும்!

எல்லோரும் : அச்சா!! அச்சா!!

நரி2 : ஊர்வலத்தில் நாங்கள் சங்கூதுவம்!.....!.....!

நரி3 : அதாவது, நாங்கள் ஊளையிடுவும்!

கரடி : அடக்க ஏலாமல், அவரும் ஊளையிடுவார்!

குரங்கு : அப்ப, தொபுக்கமீர் எண்டு அவரைத் தண்ணீக்க போடுவும்!

மான் : அவற்ற சாயம் கரையும்!

அனைவரும் சிரிக்கின்றனர்.

ஒட்டகச்சிவிங்கி : அப்ப நாங்கள் பஞ்சவர்ணத்தாரிட்டப் போவும்!

முயல் : போய் முடிகுட்டு விழாவை நடத்துவும்!

மயில் : ஊர்வலத்தில் நான் நடனமாடுவன்!

குரங்கு : நான் காவடி ஓடுவன்!

மான் : நானும் நடனமாடுவன்!

முயல் : நானும் ஓடுவன் சேமக்கலம் அடிச்சடிச்சு!

கரடி : நான் மேளமடிப்பன்!

ஒட்டகச்சிவிங்கி : நான் சாமரை வீசவன்!

யானை : நான் கொம்பு வாத்தியம் இருவன்!

சிங்கம் : நான் சாமரை வீசிப் பாடுவன்!

பாடகர் : நாங்களும் வாறம்!

நாரி2 : சரி, நீங்களும் வாருங்கோ!

நாரி3 : (பாடகர்களிடம்) நீங்கள் பல்லக்குத் தூக்குங்கோ!

நாரி2 : அத்தோட பாட்டும் பாடுங்கோ!

மான் : நரியனார் ரெண்டுபேரும், என்ன செய்வீங்கள்?

மயில் : அவை சங்கதுவினம்!

முயல் : ஓம், ஊளைச் சங்கு!

சிங்கம் : சரி வெளிக்கிடுங்கோ!

அனைவரும் வெளியேறுவர். காட்சி மாற்றங்கள் செய்யப்படும் நீலநிறச் சேலையொன்றை வட்டமாக வைத்து நான் நிலையை அமைக்கலாம். இது செய்யப்படும் வேளையில் பின்வரும் தரு திரும்பத் திரும்பப் பாடப்படும்.

தரு : தானான தானா தனானான தானா
தனானான தானா தனானான தானா

பஞ்சவர்ண நாரி வருகிறது. அவருக்கு மிருகங்கள் பாடும் தரு கேட்கிறது.

பஞ்சவர்ண நாரி : காட்டு மிருகங்கள் பாட்டோட வருகினம்! வரட்டும்!

மிருகங்கள் வந்துசேருகின்றன. ஒரு பல்லக்கோடு அவர்கள் வருகின்றனர்.

எல்லோரும் : மகாராசா வணக்கம!!!!!!

பஞ்சவர்ண நாரி : ஒ, ஒ., வணக்கம்.

சிங்கம் : ராசா! இருங்கோ, முடியை நான் தலையில் வைக்கிறேன்.

பஞ்சவர்ண நாரி : முடி பாரமா இருக்குமோ?

ஒட்டகச்சிவிங்கி : கொஞ்சநேரத்துக்குத் தானே ராசா!

மயில் : அதொன்றும் செய்யாது!

முடி வைக்கப்படுகிறது.

சிங்கம் : ராஜாதி ராஜ! ராஜ மார்த்தாண்ட! ராஜ கம்பீர! ராஜ குலதிலக! ராஜ ராஜ! மூக்காலியா வர்ணாலியா மன்னர் வாழ்க!!!!!!

எல்லோரும் : வாழ்க!!! வாழ்க!!! வாழ்க!!!!!!

பாடகர் பல்லக்கோடு வந்து அதனைக் கீழே வைக்க....

பஞ்சவர்ண நாரி : இவர்கள் யார்?!

குரங்கு : இவர்கள் நாட்டில இருந்து வருகினம்!

பஞ்சவர்ண நாரி : (திடுக்குற்று) நாட்டில இருந்தோ?!

மான் : யூம், மகாராசா! பல்லக்குத் தூக்குறதில கெட்டிக்காரர்!

முயல் : ஒட்டம் ஒடிப் பாட்டுப் பாடுவினம்!

பஞ்சவர்ண நாரி : சரி, சரி, விழா சிறப்பாக! வெகு சிறப்பாக நடந்தால், மெத்தச் சரி!

எல்லோரும் : ஒகா! மெத்தச் சரியாம்!

மயில் : மன்னவா! பல்லக்கில் ஏறி இமருங்கோ!

பஞ்சவர்ண நாரி பல்லக்கில் ஏறி அமர்கிறது. பாடகர் பல்லக்கைத் தூக்குகின்றனர். ஆடல் பாடல்களோடு ஊர்வலம் ஆரம்பமாகும்.

பாடல்: வாறாரே வாறார் வன ராசா வாறார்!
வள நாடு கண்ட வன ராசா வாறார்!
வானத்தில் பிறந்து வையகம் காண!
வானவில் விட்டறங்கி வந்தவர் வாறார்!
விண்ணானம் இல்லையிதழு விண்ணானம் இல்லை!
உண்ணான ராசா ஊர்வலம் வாறார்!
கண்ணாரக் காண எல்லோரும் வாரும்!

கண்கொள்ளாக் காட்சி கண்டிட வாரும்!
ழுக்காவியா மன்னர் பல்லக்கில் வாறார்!
வர்ணாவியா மன்னர் வடிவாக வாறார்!
வாறாரே வாறார் வன ராசா வாறார்!

பாடல் முடிவடைய, ஆடல் மற்றும் ஒலிகள் உச்ச நிலை அடைய 2ம், 3ம் நரிகள் உரத்து ஊளையிட பஞ்சவர்ண நரியார் பொறுக்க மாட்டாது தன்னை மறந்து உரத்து ஊளையிட்டு சன்னத்தில் துளை பல்லக்குச் சரிந்து, அவர் நீர்த்தேக்கத்தினுள் விழுகிறார். சிறிது பொழுது அவர் நீரினுள் மறைந்து வெளிவரும் போது அவரது உடலிலிருந்த நிறம் அனைத்தும் கரைந்து அவாது சுயநிறத்தில் தென்படுகிறார். பயந்து நடுங்கியவாறு அவர்து.....

பஞ்சவர்ண நரி : எல்லாரும் என்னை மன்னிச்சுக் கொள்ளுங்கோ!

சிங்கம் : உன்னை மன்னிக்க முடியாது!!!

பஞ்சவர்ண நரி : ஜயோ!! மகாராசா!!! என்னை மன்னியுங்கோ!!!

ஒட்டகச்சிவிங்கி : கன காலத்துக்குப் பிறகு எங்களுக்கு நல்ல ஒரு விளையாட்டையும், விழாவையும் கொண்டாட வைச்ச உமக்கு.....

மயில் : நாங்கள் ஒரு பாராட்டு விழா வைக்க வேணும்!

பஞ்சவர்ண நரி : ஜயயோ! இன்னுமொருக்கா நான் தன்னியில் குதிச்ச நனையவோ?!?!

யானை : பஞ்சவர்ணத்தார்! நீர் ஏன் எங்கள் ஏமாத்த யோசிச்சனீர்?!

பஞ்சவர்ண நரி : என்னில் நிறம் பிரண்டிருந்ததை நான் கண்டது, உங்களுக்குப் பிறகுதான்!

கராடி : அதுக்கு முதல் நீர் காணேல்லையோ?

குரங்கு : ஓகோ! இப்பத்தான் எனக்கு விளங்குது!

மான் : எனக்கும் விளங்குது!!

முயல் : அதை ஒருக்கா திரும்பச் செய்து பார்த்தமெண்டால் எல்லாருக்கும் வடிவா விளங்கும்!

எல்லோரும் : ஓமோம்! திரும்பச் செய்வம்! முசுப்பாத்தியா இருக்கும்!

நரி3 : பஞ்சவர்ணத்தார்! போய் நடுவில் நில்லும்!

நரி2 : பஞ்சவர்ணத்தாரை முதல் முறை கண்ட ஒழுங்கில், ஒவ்வொருத்தராய் வந்து பாருங்கோ!

முன்பு நடந்தவாறே திரும்ப நடத்திப் பார்க்கிறார்கள் ஒவ்வொருவரும் செய்துகாட்ட ஏனையோர் சிறித்து மகிழ்கின்றனர். இவ் விளையாட்டு முடிவடைந்ததும.....

பஞ்சவர்ண நரி : இப்படி நீங்கள் பயந்து நடுங்க எனக்கு ‘ராசாவாகிப் பார்த்தால் என்ன’ எண்ட யோசினை வந்தது!

யானை : அது சரி நாங்கள் பயந்து நடுங்கினால் நரியாரும் ராசாவா(ய) விடுவார்.!

மான் : இனிப்பயப்பிடக் கூடாது!

ஒட்டகச்சிவிங்கி : ஒர்! மானாரோ சொல்லுறார்?

குரங்கு : சருகு விழுகிற சத்தத்திற்கு ‘செத்தேன்’ எண்டு ஓடுவர், சொல்லுறார்!

மயில் : எனக்கு நல்ல சந்தோசமா(ய) இருக்கு!

சிங்கம் : எனக்கும் தான்!

எல்லோரும் : எங்களுக்கும் தான்!

யானை : அப்ப எல்லாரும் ஒருக்கா பாடி ஒடிட்டுப் போவம்!

எல்லோரும் : ஓமோம்!

அனைத்து மிருகங்களும் பாடி ஆடுகின்றனர். பார்வையாளரைக் கைதட்டும்படி கேட்கலாம். வசதியான சூழல் வாய்க்குமிடத்து அவர்களையும் சேர்ந்து ஆடுமாறு கேட்கலாம். மேடையில் ஆற்றுகை நிகழ்ந்திருப்பின் மேடையிலேயே ஆற்றுவோர் ஆடலாம். அல்லது மேடைக்கு வரவிரும் பும் பிள்ளைகளை வரவழைத்து அவர்களுடன் சேர்ந்து ஆடலாம். அல்லது மேடையை விட்டு இறங்கி சென்று பார்வையாளருடன் சேர்ந்து ஆடலாம். சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைக்கேற்றவாறு பார்வையாளராகவுள்ள சிறு பிள்ளைகளது விரும்பத்தக்க மகிழ்வுக்கமைய கட்டுப்பாடு ஒழுங்கு என்ற விதிமுறைக்குள் நின்று செய்யும் எதையும் செய்யலாம்.

பாடல் :

தானின தானின தானே
தானின தானின தானே

நாட்டுக்குச் சிச்னார் நரியார்
காட்டுக்கு நிறம் மாறி வந்தார்!

காட்டினில் மிருகங்கள் கண்டு
கதறிக் கொண்டோனின பயந்து!

மிருகங்கள் அஞ்சிடக் கண்ட
நரியனார் மன்னாய் ஆனார்!

சீந்தித்த மிருகங்கள் கூடி
சேர்ந்தொரு திட்டம் போட்டார்!

குளத்திலே நரியனார் குதித்தார்
எழுந்திட நிறம் மாறி வந்தார்!

நரியனார் புந்தியை மெச்சி
பிழையினை மன்னித்து விட்டார்!

அனைவரும் ஒன்றாய்க் கூடும்
தந்தினத்தோம் என ஆடும்!

தும்பி துங்கச்சீ வாரும்
எழுந்து நின்று ஆடும்!

*****

சுதார்யானில்

கூடிப்பறைந்து கற்கும் அரங்கு

சிறுவர் அரங்கிற்கான நாடகப்படைப்பாக்கப் படிமுறையைப் புரிந்து
கொள்வதற்கு, எம்மத்தியில் கொண்ப்புகின்ற பல்வேறு வகையான நாடக
எழுத்துருப்படைப்பாக்கப் படிமுறைகளை அறிதல் அவசியம்.

ஆதாரத்தில் அரங்கில் பின்வரும் முறைகளில் எழுத்துருக்கள் படைக்கப்
படுகின்றன.

· ஒரு நாடகாசிரியர் தன் வாழ்வதுபவத்தில் தொட்டு உணர்ந்து கொண்ட
வற்றையும் தான் அறிந்தும் புரிந்தும் கொண்டவற்றையும் தன் மனதில் போட்டு
அடைகாத்து நக்க காலத்தில் ஒரு படைப்பாகத் தருதல், இதில் நாடகாசிரியர்
பிறருடன் உரையாடுவது கிடையாது. மோனத்துள் கிடந்து பிரசவிப்பார்.

· பலர் சேர்ந்து எழுதுவது. நெறியாளர், நாடகாசிரியர், ஒழுந்தைக்க
குழுவினர் கிணைந்து கலந்துரையாடுதல் - கலந்துரையாடும் போது
கிடைக்கின்ற சம்பவங்கள், வார்த்தைகள் உரையாடல்கள், உணர்வுகள்
என்பன நாடகாசிரியரால் உள்ளவங்கப்பட்டுப் படைக்கப்படுகின்ற நாடகம்.
இதில் நாடகம் எழுத முன்பும் நாடகம் எழுதிக் கொண்டிருக்கும் போதும்
கலந்துரையாடல்கள் நடைபெறும்.

· நெறியாளர் ஒருவர் நாடகம் ஒன்றைப் படைப்பதற்காகத் தன் கற்பனைக
ஞக்கேற்பக் காட்சிகளை வடிவமைத்துச் சட்டகமிட்டு, சௌசவுகள், படிமஸ்
களை நடிகர்களுடன் கிணைந்து செய்து பார்த்தல். இதில் கிடைக்கின்ற
அனுபவத்தை நெறியாளர் நாடகாசிரியர் ஒருவருடன் பக்கிதல். பின் நாடகா
சிரியர் எழுதுதல். தின்கு நெறியாளருக்கும் நாடகாசிரியருக்கும் கிடையில் புரிதலுடனான இடாட்டம் நடைபெறும். இதன் பின் நாடகாசிரியர் நாடக
எழுத்துருவைப் படைப்பார்.

· நெறியாளரும், நடிகர்களும் கிணைந்து நாடகமியான்றை வடிவமைத்து,
உரையாடல்களையும் போட்டுக்கொண்டபின் நாடகாசிரியரை அழைத்துக் காட்டுதல். திதைனைப் பார்த்து நாடகாசிரியர் நாடகத்தை முழுமையாக எழுது
வார். திஸ்கு நெறியாளரும் நடிகர்களும் சீருஷ்டிக்க வடிவத்துறைக்குள் கிலக்
கியச் செழுமையிக்க; வார்த்தைகளை கிடுகல் மட்டுமே நாடகாசிரியரின் பணி
யாக இருக்கும்.

· பலர் கிணைந்து ஒரு விடுயத்தை/ கதையைக் கலந்துரையாடச் சட்டகங்
கள் சிலவற்றை கிட்டுக் கொண்டு ஒவ்வொருவரும் எழுதுதல். இதில் பங்கு
கொள்வோரின் பூஜைமைக்கேற்பெற பல எழுத்துருக்கள் பருவங்களாக உருவாகும்.

அவை இரத்து வாசித்துக் காட்டப்படும். பின் கலந்துரையாடப்பட்டு, தவிர்க்க வேண்டியவைகள், இணைக்க வேண்டியவைகள் இனங்காணப்படும். இதன் பின் நாடகாசிரியர் ஒருவர் தனக்குள் மீண்டும் சட்டகமிட்டு எழுத்துருவைத் தன்பாட்டில் பூர்த்தியாக்குவார்.

VI. தேர்ச்சி பெற்று, தொடர்ச்சியாக இயங்குகின்ற நாடகக் குழுவினர் ஒரு விடயம் பற்றிக் கலந்துரையாடி எழுத்துரு, ஒத்திகைகள் எதுவுமின்றி நாடகத்தை ஆற்றுகை செய்தல். ஆற்றுகை நிகழும் கணத்தில் உருவாகி மறைவுதால் எழுத்துரு இல்லையின்று குறிப்பிடுகிறார்கள். உண்மையில் எந்த விவாரு ஆற்றுகைக்கும் எழுத்துருவான்று இருக்கும். அது ஆற்றுகையாளரின் மனதில் எழுதப்பட்டதாகவோ கடதாசியில் எழுதப்பட்டதாகவோ இருக்கலாம்.

மேற்குறிப்பிட்ட நாடக எழுத்துருப் படைப்பாக்கப் படிமுறைகள் இடாக நல்ல நாடக எழுத்துருக்களைப் படைக்க முடியும். ஒவ்வாரு முறைமையும் தனக்கான சீற்புப் பண்புகளைக் கொண்டுள்ளது.

சீறுவர் நாடக எழுத்துருவான்றைப் படைப்பதற்கு, மேற்கூறிய எந்த முறைமையையும் பயன்படுத்தலாம். அனைத்து முறைமைகளிலும் காணப்படும் சீற்புப் பார்ஸ்களை உள்வாங்கியும் நாடக எழுத்துருவான்றைப் படைக்க முடியும். இங்கு பலர் இணைந்து கதையொன்றை நாடகமாக எழுதி அது பற்றிக் கலந்துரையாடுதல், தேவைப்படும் மாற்றங்களைச் செய்தல், சேர்க்க வேண்டியவைகளை இனங்கண்டு, எவ்வோருமாகச் சட்டகமிட்டு உரத்துச் சிந்தித்து நாடகமொன்றை நாடகாசிரியர் தன்பாட்டில் படைக்கும் படிமுறை சீறுவர் அரங்கிற்கான நாடக எழுத்துருப் படைப்பாக்கத்திற்கான சீற்றந்த படிமுறையாக கொள்ளப்படலாம். இங்கு கூடி வேலைசெய்யும் அனைவரும் கற்றுக் கொண்டு செயற்பட வாய்ப்புக்கிடைக்கின்றது. இவ்வாறான எழுத்துருப் படைப் பாக்கம் பற்றி விபரிக்க முனைகிறேன்.

சீறுவர் அரங்கிற்கான நாடக எழுத்துருப் படைப்பாக்கப் யழிமுறை

சீறுவர் அரங்கிற்கான நாடக எழுத்துருவான்றைப் படைக்கும் நோக்கத் தோடு இருபது தொடர்க்கம் முப்பது பேர் கொண்ட நாடக ஒருவர்வர்கள் ஜூந்து நாட்கள் தொடர்ச்சியாகச் சந்திப்பதோடு இந்தப் படைப்பாக்க முயற்சி ஒரும்ப மாகிறது.

ஒன்று கூடும் பயிற்றுவிப்பாளர்களும் பங்குபற்றுனர்களும் தமக்குள் அறிமுகமாகக் கொள்வதற்கான செயற்பாடுகள் முதலில் நடைபெறும். அறிமுகமாவதற்கு முன் ஒவ்வாரு பங்குபற்றுனரும் தளர்வான இளகிய மனத்துடன் இருக்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படும். அவ்வாறு இருந்தாலே அறிமுகம் மகிழ்வுடன் நடக்கும். அறிமுகத்தில் இருந்து உறவு துளர்க்க ஒரும்பிக்கும்

இதற்காக ஆடுவீடு, நண்டுரால்மீன், பஞ்சாமிர்தம், கோழிகோட்டான் போன்ற விளையாட்டுக்கள் விளையாடப்படும். இந்த விளையாட்டுக்களை விளையாடுவதால் பங்குபற்றுனர்கள் குழந்தைப் பிள்ளை மனதற்கு வந்து விடுவார்கள். குழந்தை மனம் என்பது ‘அப்பழக் கற்ற மனம்’ அதில் புதிதாக ஆரோக்கியமான விதைக்கலாம். அவை இலகுவாக உள் வாங்கப்பட்டு நல்ல பயனை வழங்கக்கூடியவை. இந்த ஒரும்பச் செயற்பாடு களின் போது மனம் மட்டுமன்றி உடலும் தளர்வடைந்து தயார் நிலையில் இருக்கும்.

இதன் பின் சீறுவர் அரங்கு பற்றிய அறிமுகம் ஒன்று வழங்கப்படுகிறது. முக்கியமாகச் ‘சீறுவர் பார்வையாளர்களுக்காக அளிக்கை செய்யப்படுகின்ற வரண் முறையாகத் தயாரிக்கப்படுகின்ற நாடகம்’ சீறுவர் அரங்கில் முக்கியமானது என்ற எண்ணக்கருத்து மூழுத்தமாக முன்வைக்கப்படுகின்றது. வரண் முறையான நாடகத் தயாரிப்பிற்கு ‘நாடக எழுத்துரு’ அவசியமானது என்ற கருத்தும் நாடக எழுத்துருவைத் தனியாளாகவும் கூட்டாகவும் எழுதமுடியும் என்ற கருத்தும் முன்வைக்கப்படும். இதன் அடிப்படையில் சீறுவர் நாடகமொன்றை எழுதுவதற்கான விடயம் அல்லது கதை தெரிவு செய்யப்படுதல் முக்கியமாகும். இதில் ஏலவே உள்ள கதையொன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டே நாடகத்தை எழுதும்முறை பயில்நிலையில் உள்ளவர் களுக்கு எதுவானதாக அமையும் என்று கருதப்படுகின்றது.

சீறுவர்களுடைய பிரச்சினை ஒன்றைத் தெரிவு செய்து அதனை மிகத்தெளி வாக விவாதித்து அதனை ஒரு நாடகமாக எழுதுவதற்கு முன் ஒருவர் கதையொன்றை நாடகமாக எழுதும் அனுபவத்தைப் பெற்றிருப்பது அவசியமென்று உணரப்படுகின்றது. முதலில் நாடகவாக்கற் தீர்ணைப் புரிந்துகொள்ளுதல், அதில் தேர்ச்சி பெறுதல் முக்கியமாகிறது. இதற்கு ஏலவே உள்ள கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதுவது பொருத்தமானது. தெரிவு செய்யப்படும் கதைகள் செவிவழி வந்த கதைகளாக இருக்கும். பாத்திரங்களின் அடிப்படையில் கதைகள் பின்வருமாறு அமையும்.

மிருகங்கள், மரங்கள் பாத்திரங்களாக இடாடாடுகின்ற கதைகள் மனிதப் பாத்திரங்கள் மட்டும் இடாடாடுகின்ற கதைகள் மனிதப் பாத்திரங்களும், அதிமானுடப் பாத்திரங்கள், மிருகப் பாத்திரங்கள் இடாடும் கதைகள்.

மேற்குறிப்பிட்டதன்படி ஏதோவொரு வகையான கதையைத் தெரிவு செய்வதற்

காகப் பங்கு பற்றுனர்கள் குழுக்களாகப் பிரீக்கப்படுவார்கள். ஒவ்வொரு குழுவும் தனியாகச் சந்தித்துக் கொள்ளும். குழுக்களில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் தமக்குத் தெரிந்த நாடகமாக்கக்கூடிய ஒரு கதையைச் சொல்லுவார்கள். பின் குழுவில் உள்ள அனைவராலும் ஒரு கதை தெரியப்படும். இவ்வாறு எல்லோராலும் தெரியப்படும் கதை தனியாருவர் சொன்ன கதையாக மட்டும் இருக்காது. இதில் சொல்லப்பட்ட கதைகளை வைத்துப் புதிதாக ஒரு கதை இருவாகும் வாய்ப்பும் உள்ளது. இதனை விட ஒரு கதையைத் தேர்ந்தெடுத்து அதில் சீல மாற்றங்களைச் செய்து கொள்வதும் உண்டு. சீலவேலைகளில் இரண்டு கதைகளை இனைத்து ஒரு கதை இருவாவதும் இரண்டு. கதைகளின் பகுதிகள் இனைத்து கதைகள் இருவாவதும் நடைபெறும். செவி வழியாக அறிந்த கதையை மாற்றக்கூடாது என்ற எண்ணை எம்மில் பலரிடம் உள்ளது. அதாவது உண்மையில் நடந்த ஒன்று, அதனை மாற்றுவது பிழையென்று கருதுகிறோம். இந்தச் சிந்தனை கற்பனையை மட்டுப்படுத்துவதாக, பலவேறு வகையான சாத்தியப்பாடுகளை நிராகரிப்பதாக அமைந்து விடுகின்றது. இதனால் மாற்றத்திற்காக இருக்குவதிதல் வைசியமாகின்றது. இந்த வகையாகத் தட்டிக் கொடுக்கின்ற போது பல புதிய கதைகள் இருவாகின்ற அதிசயத்தைக் காணமுடிகின்றது. இன்றைய கல்விச் சீர்திருத்தக் கொள்கைகளை மனங்கொண்டு சீறுவர் அரங்கை நகர்த்த வேண்டியுள்ளது. இதனால் எமது பண்பாட்டில் காணப்படும் நல்லது, கெட்டதற்கிடையிலான முரண்பாடு, கெட்டது அழிக்கப்படுதல் அல்லது தண்டிக்கப்படுதல் என்ற எண்ணப்பாக்குகளையும், மாற்றத்திற்கு உட்படுத்தவேண்டியுள்ளது. நேர்ச் சிந்தனைகளை நோக்கிச் சீறார்களை நகர்த்தவேண்டிய குழுவில் நாம் இன்று இருக்கின்றோம். சீறுவர் நாடகங்களும் இவற்றை வலியுறுத்துவதாகவே அமையவேண்டும். எனவே, கதைகளில் மாற்றத்தைச் செய்கின்ற போது நேர்ச் சிந்தனைகளை மனங்கொள்ளுதல் சிறந்தது.

குழுக்களில் தெரிவு செய்யப்படும் கதைகள் ஒவ்வொன்றும் எல்லோருக்குமாகப் பொதுவில் சொல்லப்படும். இக்கதை சொல்லல் 'நாடகப் பாங்கானதாக' அமையவேண்டும். தித்தான் அறிவுறுத்தல் கதை சொல்வதற்கு முன் வழங்கப்படும். அபிநாயகர்கள், ஓசைகள், அசைவுகள், நடிப்பு என்பவற்றை உள்ளடக்கியதாகக் கதை சொல்லல் அமைந்தால் அதுவே ஒரு நாடக அளிக்கையாக அமைந்துவிடும். ஒரும்பப் பாடசாலை மூச்சிரியர்களிடம் இவ்வகையான நிறன் இருத்தல் வைசியம் என்று கூறப்படுகின்றது.

கதையொன்றை நாடகப் பாங்காக ஒருவர் சொல்லுகின்ற போது அதனைக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பவர்களின் மனதில் காட்சிப் படிமங்கள் பல புதிந்து கொள்ளும்.

இவ்வாறு பயிற்சியில் பங்கு பற்றியவர்களின் மனதில் காட்சிப் படிமங்களாக உள்ளவற்றை எழுத்திலும் மேடையிலும் கொண்டு வரும் பணி அடுத்ததாக முக்கியமாக வெறுகின்றது. கதை தெரிவான பின் நாடகமாக்குவதற்காகக் கதைகாட்சித் துண்டங்கள் கூடுக்கப்படும் ஒவ்வொரு காட்சித் துண்டங்களும் மீண்டும் சரிபார்க்கப்பட்டு எல்லோர் மனதிலும் நிறுத்தப்படும். குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தின் பஞ்சவர்ண நரியார் நாடகம் 'நிறம் மாறிய நரி' என்ற கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இக்கதை நாடகமாக்குவதற்காக ஒரும்பத்தில் பதினைந்து காட்சித் துண்டங்களாகப் பிரீக்கப்பட்டது.

பிரீக்கப்பட்ட காட்சித் துண்டங்கள் ஒவ்வொன்றிற்குள்ளும் உள்ளடங்குகின்ற சம்பவங்கள், பாத்திரங்கள், உணர்வு, இரையாடல், களம், ஊடாட்டம் போன்றன எப்படி அமைய வேண்டும் என்பது பற்றி வீரிவாகக் கலந்துரையாடித் தீர்மானிக்கப்படும். பின் பங்குப்பற்றும் ஒவ்வொருவரும் தீர்மான எழுதுவார்கள். எழுதும்போது ஏற்படுகின்ற சந்தேகங்களைத் தெளிவாக்கிக் கொள்வார்கள். இதில் ஒவ்வொருவரும் தமது சீந்தனைக்கு ஏற்றதாகச் சட்டகங்களுக்குள் மாற்றம் செய்யவும் அனுமதிக்கப்படுவார்கள். இவ்வாறு ஒவ்வொரு சட்டகமும் தெளிவாக்கப்பட்டுப் பொதுவில் எல்லோரும் அறியக்கூடியதாக வாசிக்கப்படும். அபிப்ராயங்கள் தெரிவிக்கப்படும். திருத்தங்கள், மேலதி கமான இணைப்புக்கள், புதிய சீந்தனைகள் இக்கட்டத்தில் உள்ளவங்கப்படும். இந்த வகையான எழுத்துருவாக்கல் படிமுறை மிகச் சலிப்புடுவதாக அமைவதையும் இனங்காண முடியும்.

இதனைத் தொடர்ந்து களப்பயிற்சியை வழி நடத்துபவர்கள் பருவறையான நாடக வடிவும் ஒன்றைக் கொடுப்பார்கள். அதற்கேற்பப் பங்குகொள்வோர் தமது கதையை எழுத வேண்டும் என்று கேட்கப்படுவார்கள். பொதுவாக அறிமுகப் பாடல் ஒன்றுடன் நாடகம் ஒரும்பமாகும். பின் பாத்திரங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்படும். பாத்திர அறிமுகங்கள் அநேகமாகப் பாடல் ஆடலுடன் அமையும். இறுதியில் நாடகத்தின் கதையை விளக்குவதற்கான பாடலைப் பாடி ஆடுவதுடன் நாடகம் முடிவடையும். மரங்கள் எடுத்துரைஞர்களின் பணிகளை மேற்கொள்ளும். சீல வேளைகளில் பாடக்களும் எடுத்துரைஞர்களின் பணிகளை மேற்கொள்வார். இப்படியான வடிவத்தில் தான் சீறுவர் நாடகம் எழுதப்படவேண்டுமென்பதல்ல. அது எந்த வடிவத்திலும் அமையலாம். சீறுவர்களுக்குப் புரியக்கூடியதான் இலகுவான, எளிமையான வடிவத்தைக் கொண்டிருத்தல் விரும்பத்தக்கது. நாடகத்தில் பாடல்களை ஆடல்களை அதிகமாகப் பயன்படுத்துவது சிறந்தது. இதற்காக, பாடல்களைப் பங்கு பற்றும் அனைவரும் எழுத ஊக்குவிக்கப்படுவார்கள். ஒரும்பத்தில் தங்களால் முடியாது என்று தயங்கிய பலர் பயிற்சி முடிவில் தம்மால் எழுத முடியும் என்ற தமிழ்நீலைப் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். எழுதப்பட்ட பாடல்கள் இலகுவான மெட்டுக்களில் பாடிப்பார்க்கப்படுகின்றன. பாடப்படுகின்ற பாடல்களுக்கு ஏற்ப அசைவுகள் சீல செய்து பார்க்கப்படுகின்றன. பாடல்களுக்கு ஏற்றதான காட்சிகள் புதிதளித்தல் முறை மூலம் கண்டு கொள்ளப்படுகின்றன. அவை நாடகத்தில் இணைக்கப்படுவதும் உண்டு.

சனங்களை ஏற்றுக் கொள்ளவும் தயாரான மனம், திவந்தோடு உண்மை மனதோடு படைப்புக்களைத் தழும் குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்கள் கூந்த காலங்களில் கிள்வாறான முறையில் நாடகங்கள் எழுதியதில்லை. கிப்போ, கிவ்வாறான ‘கூட்டினைவு எழுத்துருப் படைப்பாக்க முறையில்’ நாடகம் எழுதுவது சீர்ப்பாக உள்ளதாகவும் ‘கூட்டப்பறைந்து உரத்துச் சிற்திப்பதால் விரைவாகவும் செறிவாகவும் ஒரு நாடக எழுத்துநுவை படைக்க முடியும் என்று உணர்கிறார்.

கூட்டப்பறைந்து குற்கும் அரங்கில் ஈடுபடும் போது பேரானந்தக்கைத் தரசீக்கலாம். தொடர்ச்சியாகச் செயற்படுவதன் ஊடாகவே தேர்ச்சியைப் பெற முடியும், சாதனைகளைப் புரியமுடியும், முனந்தக்கை தரசீக்க முடியும். கிடைக்காகச் சீருவர் அரங்கத் துறையில் ஈடுபடும் அனைவரும் ஒன்றினைந்து தொடர்ச்சியாகச் செயற்படுவது அவசியம்.

உடனடியானவர்கள்

விமர்சனம்

‘பள்ளி எழுந்து’ வரும் - எங்கள் ‘பஞ்சவர்ண நரியார்’ - சீருவர் நாடகம்.

நா.சிவசீதம்பரம்

‘வளரும் பயிருக்கு முளையில் உதவும்’ செயல் திறன் அரங்க கியக்கக் குழுவினர் தயாரிப்பான ‘பஞ்சவர்ண நரியார்’ சீருவர் நாடகம் யாழ். மாலட்டப் பாடசாலைகளில் மேடையேற்றப்படுகிறது.

தமிழ்ந்தினம், பூங்கில தினம் போல எமது பாடசாலைகளில் ‘சீருவர் அரங்கமும்’ ஒரு தினமாக இன்று கொண்டாடப்படுகிறது. கிடை ஒரு முக்கியமான விடயம். ஏனெனில் கிஸ்குதான் எமது ‘சீருவர் அரங்கம்’ தொடர்பான சிந்தனைகளுக்கு ஒரு சிறந்த கிடம் கிடைக்கிறது. இந்நிலையில் ‘பஞ்சவர்ண நரியார்’ எமது பாடசாலைக்கும் வருகை நாவது மேலும் மாணவர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் ஓர் ஊக்கமாக மதையும். ஏனெனில் தமிழ்ந்தினம், ஆங்கில தினம் போல் ‘சீருவர் அரங்கம்’ வளமுடையதாக எமது பாடசாலைகளில் கின்னமும் இல்லை. ‘வேண்டத்தக்க’ அறிவாக அது கின்னமும் எம்மால் விளங்கப்படவில்லை. என? விரும்பப் படவில்லை என்றும் கூறலாம்.

‘கிசையும் அசைவும்’ - ‘அழகியல்’ என்று எந்தனையோ வந்தாகக் கூறினும் கின்னமும் அது மாணவர் எழுந்து நின்று பாடும் வாய்ப்பாடாகவே எமது வகுப்பறையில் நீக்கிறது. கின்றும் எமது பாடசாலையில் சீருவர் அரங்கு, கற்றல், கற்பித்தல்களுக்கு வேறானதாகவே உள்ளது. ‘படிக்கின்ற பிள்ளைகளைப் பழுதாக்கக் கூடாது’ எமது ஊரில் சில பெற்றோரின் அறியாகமை மட்டு மல்ல அது பிரச்சித்த - புலமைப்பரிசில் - அந்தப்ரகார் - ஆசிரியர்களிடம் உண்டு.

இந்நிலையில் கின்று மகிழ்ச்சிகரமான கற்றல், கற்பித்தலில் ‘சீருவர் அரங்கம்’ எவ்வாறு முக்கிய கிடம் பெறுகின்றது என்பதை நாம் மனங்கொள்ள வேண்டும். அரங்கின் வளர்ச்சியில் ‘பங்குகிகாள்வோர் அரங்கு’ என்ற ஒன்று கின்று பேசப்படுகிறது. கிந்துப் பங்கு கொள்வோர் அரங்கின் ‘நதி மூலம்’ சீருவர் அரங்கக் கொள்ளலாம் என எமது நாடக ஆசிரியர் குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் கிஸ்கு குறிப்பிடுகிறார். கிஸ்கு மாணவரோ அல்லது ஆசிரியரோ தாம் பங்குபற்றும் விடயத்தில் போதிய விளக்கம் உடையவராக கிறுப்பது முக்கியமாகின்றது. விவ்வாற கிசைந்த பங்குபற்றல் ஊடாகப் பெறும் அறிவு - மனுபவம் என்பதும் நமது கல்வியே அன்றி வேறு வேறால்ல. கிஸ்கு கல்வி என்பது மேல் கிருந்து நினைக்கப்படாத ஒன்று என்பதையும் நாம் மனங்கொள்ளுகின்றது.

குழந்தை கருவிலேயே கற்கத் தொடங்குகிறது என்பர். எனில், ஊர், அயல், உறவு, கோயில், குளம், நோட்டம், தொழில், விளையாட்டு என்ற ஓர் நெருக்க

கடி அற்ற ஊர்மனை வாழ்வில் ஓர் குழந்தை தானாகக் கற்பதும் உண் மையான கல்வியே ஆயின் அது ஆரோக்கியமாக அமையும் சந்தர்ப்ப சூழ் நிலைகள் இன்று இல்லை.

முன்பு எமது ஊர் தன்னிழுகு கெடாமல் இருந்தது. முன்பு ஊரில் எல்லோரும் நமக்கு அறிந்தவர், தெரிந்தவராக இருந்தனர். இன்று இந்த நிலைகள் இல்லை. அச்சும் அதிகம், அசைதல் குறைவு. எல்லாம் TV முன். எனில், எமது தேர் விளையாட்டும் ஊர் விளையாட்டும் தெரியாமல் போகின்றது. இந்நிலையிலும் ‘பஞ்சவர்ண நரியார்’ முக்கியம் பெறுகின்றார். பஞ்சதந்திரக் கதைகளில் ஒன்றே இந்நாடகத்தின் கதையாயினும், அக்கதையை நகர்த் துக்கின்ற பொறுப்பு எம்மண்ணுக்கே உரித்தானது. பண்புகள் இவ்வாற்று கையில் சேர்வது ஏன்? எவ்வாறு? என்பதையும் நாம் தெரிந்திருத்தல் அவசியமாகின்றது.

‘சூடிவிளையாடு பாப்பா’ வில் தொடங்கி இற்றை வரையில் சீருவர் அரங்கப் பாடல்களாக குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தின் பாடல்களே எமது வாயிலும், மனதிலும் உள்ளன. செயல் தீற்றன் அரங்க இயக்கக்குழுவினரது முன்னைய சீருவர் அரங்கச் செற்பாடுகளிலும் திதனை அவதானிக்கலாம். இன்றும் அது ஒரு பங்கு கொள்வோர் அரங்காக நமது பாடசாலைக்கு வருகின்றது.

முன்னமும் ‘சூடிவிளையாடு பாப்பா’ வில் எம் மாணவர் பங்கு கொண்டு இன் பற்றதை நாம் இவ்வேலையில் நினைவில் கொள்ளலாம். இத்தகு ஈடுபாட்டி னோடு எம்மண்ணின், மரபின் அம்சங்களான நாட்டார் பாடல்கள், கதைகள், இனிய சந்த ஓசைகள் ஆடல் முறைகளை எம்மாணவர் எளிதில் பயில கிய லும். இத்தகு அறிவு - அனுபவங்கள் இன்று எம் எல்லோருக்கும் அவசியமாகின்றது. உண்மையில் இவை எம் கல்வியாய் இங்கு இணைகின்றது. மேலும், இன்று எமது ஆரம்பக் கல்வியில் விளையாட்டின் மூலம் கற்றல் என்னும் ஓர் பண்பு சூறப்படுகிறது. இது எம்மண்ணில் முன்பு ஆதீக்கம் நிகழ்ந்துள்ளது. (ஆலையில் சோலையிலே நாட்டார் பாடல்) இங்கு வரும் கிட்டிப்புள்ளும், பம்பரமும் இன்று நாம் அறியாத பொருள் ஆயின. ஆயின் அளத்தல் என்ற எண்ணக்கரு அன்றே மறைமுகக் கல்வியாய் எம்மண்ணில் இருந்துள்ளது. இந்நிலையில் எவை? எவை எமதென்பதை அறிந்து கொள்வதற்கும். ‘அரங்கம்’ எமக்கு உதவும்.

இங்கு ‘பஞ்சவர்ண நரியாரில்’ வரும் ஆடல் பாடல் விளையாட்டு எல்லாமே எமக்கே உரியன. இதில் எமக்காக எங்கிருந்தோ அறிமுகம் செய்யப்படுபவை எவையும் இல்லை. உதாரணம், வர்ண நரியாரைக் காணச் சொல்லும் ஏனைய மிருகங்களின் அனைவகுப்பில் வெவ்ற றைற்.....
இடம் வலம்.....

ஓலைக்காலை முன்னே வை.....
சீலைக்காலை பின்னே வை...

என வரும் சந்தர்ப்பங்கள் ஒருவகையில் விளையாட்டாக அமைந்தாலும் இன் னோர் வகையில் எமது மண்ணின் கல்வித் தொழில் முறைகள் எவ்வாறு மாற்றம் அடைந்து வந்துள்ளன என்பதை அறியவும் இது ஏற்ற ஓர் உதாரணமாக வும் அமைகிறது. இன்னமும் இங்கு சீருவர்களாக வளர்ந்தோர்கள் பங்கு கொள்வதும் கவனத்தற்குரியது. இன்னம் சீருவரை உளாங்கொள்ளாது சீரு யோரையும் பெரியோராகச் சீத்தரிக்கும் எமது சூழலில் வளர்ந்தோர்கள் சீரு வர்களாக மகிழ்ந்து பாடியாடும் காட்சிகள் எம்மவர் நிச்சயம் அறிய வேண்டும். தம்மைப் பெரிதாகக் கருதாத தன்மையும் தாலும் மகிழ்ந்து மற்றவரையும் மகிழ்வைக்கும் சிந்தையும் சீருவர் அரங்கில் நாம் கற்கும் பாடங்கள்.

இன்று ஆசிரியர் வெற்றித்தல் ஒரும்பக் கல்வியே அதிகமாக உள்ளது. இவ் வெற்றித்தல் ஏனைய பாட ஆசிரியர்களே நிரப்புகின்ற போது - அங்கு சீருவர் உள் நலத்தோடு ஒன்றித்துக் கற்பித்தல் இல்லாமல் போகின்றது. இடையில், வழங்கும் பயிற்சிகள்கூட இவ்வாறே அமைகின்றது. இந்நிலையில், சீருவர் அரங்கு என்பது தனியே ஓர் சீருவர்நாடகம் தயாரிப்பது மட்டுமல்ல, அது ஒரு சம்புக் உறவுச் சாதனம் என்பதையும் உளாங்கொள்ள இவ்வாற்றுகை நமக்கு உதவும்.

இங்கு இவ்வாற்றுகையில் தனித்த போதனைகள் (எமாற்றக் கூடாது) எது வழில்லை, அதற்கான தேவையில்லை. மேலும், அது சீருவருக்கான விடயம் அல்ல, ஆயின் இதைக்கூட விளங்காது, இன்னமும் புத்திமதி சொல்லும் வெற்றுக் கதைக் கோவைகளையே சீருவர் நாடகமாகச் சொல்லும் - செய்யும் - சிந்தனை - இன்னமும் எம்மை விட்டு நீங்கவில்லை. ‘முடிவு என்ன சொல் கிறது?’ என்றே இன்னமும் எம் நடுவர்கள் கேட்கின்றார்கள். அரங்கு சொல் வது அதுவல்ல, செய்வது என்பதனை விளங்கவும் இத்தகு நாடகங்கள் எமக்கு உதவும். இங்கு சீருவர்களின் மனமகிழ்ச்சி அவர்களின் பங்கு கொள்ளுதலும் என்பதே முக்கியமாகும்.

இதனோடு இவர்கள் தமக்குத் தேவையானதைக் கற்றுக் கொள்கின்றார்கள். இது ஒரு நேர சூசிக்குள் அவதிப்பட்டுத் தீணிக்கும் விடயமல்ல. சீதிருத்தம் என்ற சிந்தனை சூழலுக்கு அமைய மாறுபடும். கல்வியும் இதற்கு விதிவிலக் கல்ல. இன்று எம்மாணவர் மனநிலை பல்வேறு நிலையில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு இத்தகு - இதுதான் விடை - என்றில்லாது, இன்னும் நாம் கண்டறியும் தேவையில்லை. இதற்கும் ‘சீருவர் அரங்கம்’ துணைசெய்யும். முக்கி யமாக - இன்று நாம் எல்லோரும் எதிர்பார்க்கும் கல்வியில் எம் அரங்கின் செயற்பாடாகவே அமையும். - ‘வளரும் பயிருக்கு முளையில் உதவுதல்’ என்பது, அதனை வேரோடு வைத்திருந்து விளைவு காணும் முழுந்தியாகவே

அமையும். தின்னும் ‘வளரும் முன் காப்பதும்’ திவ்வரங்கின் முயற்சியாகும்.

இனி, எம் பாடசாலையில் மேடையேற்றப்பட்ட ‘பஞ்சவர்ண நர்யார்’ பற்றி இன்னொரு செய்தியும் முக்கியமாகும். அனுவது, இந்நாடக எழுத்துருவில் நாடகம் நீகந்ததும் கிடம், பாடசாலையின் வளாநிலை (கிடம், பொருள்) க்கு அமைய முற்றும், மரநிழல் என ஏந்தவொரு விவரியிலும் ஆற்றுகை செய்யலாம், என்ற ஒரு கருத்துக் கூறப்படுவின்றது. மூயிலும் தின்கு திவ்வாற்றுகை படச் சட்ட மேடையிலேயே நியூந்தப்படுகின்றது. மூயில், ‘நாடகம் நல்லவாயிருக்கு எண்டாலும் எங்களால் உப்பிடிச் செய்ய எலுமே’ என்றவாறும் பாடசாலை நிலமைகள் உண்டு என்பதையும் நாம் மறுக்கல் கியலாது. மேலும், திவ்வாற்றுகையின் அழற்பத்தில் வீட்டிற்கு வர்ணம் பூச்சின்ற வேளை ‘மழை வரும் கோலம்’ மனக் காட்சியாகப் பறியலீல்லை. மழைக்கு ஒதுங்க கிடம் தேடும் நரினின் வருகையே மாணவருக்கு ஆரம்பமாகத் தெரிகின்றது.

மேலும், மிருகங்களின் அணிந்தைக்காட்சியில் ‘ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஒடிப்போம் ஒலையும் சீலையும் எடுக்கு வார்கோ’, ‘யானையாருக்கு மூரும் கட்டிலினுகோ’ ‘என வரும் உரையாடலுக்கேற்ப அக்காட்சி’ உண்மைப் பொருள்கள் இன்றி ஊமற்றில் நீகந்ததும் சீறுவருக்கு பொருந்தமா என்று சீந்திக்க வேண் கூடின்றது.

மேலும், நரியார் புளுகத்தில் ஆழப்பாடும் விதங்கள் இரண்டிலும் (தக்திக் தகணக சொம் நூலிட தக) - 2 தந்த தக்கித தக்கித தாம.....) பாடல் ஒத்த கருத்தைக் கொண்டிருப்பினும் ‘தந்த தக்கித.....’ நடையின் காட்சி மாணவர்களுக்கு மன்புதிவாகவுள்ளது. மேலும், நீர்ஸ் வீற்றுக் ‘சாயம் கழுவன்ட்’ பின்னும் நரினின் வால் பஞ்சவர்ணமாகவே’ திருந்தகையும் (இது பெருந்தவறு அல்ல) சீலர் அது ஏன்? அப்படி...? எனக் கேட்கின்றனர். மூயிலும் திவ்வாற்றுகை மனம் கொள்ளும் சீறுவர்களைப் பொறுந்தவரை கிடுவே அவர்கள் காட்சியாகக் கற்கும் ஒரு சந்தர்ப்பம் என்பதுனை எவரும் மறுக்கல் கியலாது. திவ்வேளை திவ்வாற்றுகையின் முன்னரும் அதன் பின்னரும் ஒன்ன நேரங்களை அரசுகின் பொழுதாகவே (நேடல்) எமது பாடசாலைகள் முயற்தும் செய்யுமாயின் அது எம் மாணவர்களுக்கு மிக்க பயனுடையதாக அமையும்.

முற்றும்.

*****

பதிவுகள்

முன்று தலைமுறைத் தயாரிப்பில் கூட்டுவிளையாரு பாப்பா சிறுவர் நாடகம் முதலாவது தலைமுறை

தயாரிக்கப்பட்ட மூன்று தயாரித்த நிறுவனம் நாடகாசிரியர் நெறியாள்கை செய்துவர்

1979

நாடக அரங்கக் கல்லூரி குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அ. தாளினியல்

இரண்டாவது தலைமுறை

தயார்க்கப்பட்ட முன்டு	-	1994
தயாரித்த நிறுவனம்	-	நாடக அரசுக்கு கல்லூரி
நெறியாள்கை செய்தவர்	-	க. சிதம்பரநாதன் (இவர் 1979 தயாரிப்பில் சேவல் பாத்திரமேற்று நடிக்கிறந்தார்)

மூன்றாவது தலைமுறை

தயார்க்கப்பட்ட முன்டு	-	1999
தயாரிக்க முடிவனம்	-	அரசுக்கு செயற்பாட்டுக் குழு
நெறியாள்கை செய்தவர்	-	தே. தேவானந்த் (இவர் 1994ம் முன்டுக் தயாரிப்பில் நாய் பாத்திரமேற்று நடிக்கிறந்தார்)

